

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- Verordening (EG) nr. 203/97 van de Commissie van 31 januari 1997 houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 2515/96 tot vaststelling van het beloop van de van 1 september 1996 tot en met 30 juni 1997 bij invoer in de Gemeenschap van onder Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad vallende goederen van herkomst uit Noorwegen toe te passen agrarische elementen en aanvullende invoerrechten 1
- * Verordening (EG) nr. 204/97 van de Commissie van 3 februari 1997 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 441/96 tot vaststelling van toepassingsbepalingen inzake een tariefcontingent voor uit de Republiek Polen ingevoerd aardappelzetmeel 3
- * Verordening (EG) nr. 205/97 van de Commissie van 3 februari 1997 houdende correctie van de bij de Verordeningen (EG) nr. 1931/96 en (EG) nr. 2368/96 vastgestelde coëfficiënt voor de omrekening van kwaliteit R3 in kwaliteit S2 in de sector rundvlees 5
- * Verordening (EG) nr. 206/97 van de Commissie van 3 februari 1997 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 3163/93 tot vaststelling van de op ramingen berustende voorzieningsbalans in het kader van de specifieke voorzieningsregeling voor de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee 6
- Verordening (EG) nr. 207/97 van de Commissie van 3 februari 1997 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in januari 1997 worden ingediend op grond van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor slachtpluimvee en bepaalde andere landbouwproducten 7
- Verordening (EG) nr. 208/97 van de Commissie van 3 februari 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 9
- * Verordening (EG) nr. 209/97 van de Commissie van 3 februari 1997 tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van bepaalde handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China 11

Inhoud (vervolg)

* Beschikking nr. 210/97/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 houdende goedkeuring van een actieprogramma voor de douane in de Gemeenschap („Douane 2000”)	24
* Verklaring van de Commissie	32

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 203/97 VAN DE COMMISSIE

van 31 januari 1997

houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 2515/96 tot vaststelling van het beloop van de van 1 september 1996 tot en met 30 juni 1997 bij invoer in de Gemeenschap van onder Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad vallende goederen van herkomst uit Noorwegen toe te passen agrarische elementen en aanvullende invoerrechten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 7,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2515/96 van de Commissie⁽²⁾, de agrarische elementen zijn vastgesteld waarin is voorzien in de bijlage bij de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling over de aanpassing van Protocol nr. 2 bij de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen⁽³⁾;

Overwegende dat de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen voorziet in de toepassing van een agrarisch element van ten hoogste 25 ecu per 100 kg voor GN-code 2106 90 10;

Overwegende dat in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2515/96 het bedrag van de agrarische elementen is vastge-

steld; dat bij verificatie is gebleken dat in bepaalde gevallen een foutief bedrag is vastgesteld; dat de bijlage bij die verordening derhalve moet worden gerectificeerd en moet worden aangevuld met de in de bijlage bij deze verordening genoemde bedragen met betrekking tot bepaalde types sorbitol waarmee geen rekening was gehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de in bijlage I, delen I en II, bij deze verordening genoemde goederen komen de aldaar genoemde bedragen in de plaats van de in bijlage I, deel 1, respectievelijk bijlage II, deel 1, bij Verordening (EG) nr. 2515/96 genoemde bedragen.

De in bijlage II bij deze verordening genoemde, onder GN-code 3824 60 vallende goederen worden toegevoegd aan bijlage I, deel 1, bij Verordening (EG) nr. 2515/96.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 318 van 20. 12. 1993, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 345 van 31. 12. 1996, blz. 46.

⁽³⁾ PB nr. L 345 van 31. 12. 1996, blz. 78.

*BIJLAGE I***Deel I**

GN-code	ecu/100 kg
„1904 10 30	63,214
1904 20 95	63,214
1904 90 10	63,214
2106 90 10	25,000”

Deel II

GN-code	AD S/Z
	ecu/100 kg
„2105 00 91	9,300
2105 00 99	9,300”

BIJLAGE II

GN-code	ecu/100 kg
„3824 60 19	41,870
3824 60 91	19,152
3824 60 99	59,548”

VERORDENING (EG) Nr. 204/97 VAN DE COMMISSIE

van 3 februari 1997

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 441/96 tot vaststelling van toepassingsbepalingen inzake een tariefcontingent voor uit de Republiek Polen ingevoerd aardappelzetmeel

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende vaststelling, in verband met de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten Overeenkomst inzake de landbouw, van bepaalde concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouwproducten en van een autonome overgangsregeling tot aanpassing van bepaalde in de Europa-Overeenkomsten opgenomen landbouwconcessies⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2490/96⁽²⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2490/96 de geldigheidsduur van Verordening (EG) nr. 3066/95 tot en met 31 december 1997 is verlengd; dat het dienstig is Verordening (EG) nr. 441/96 van de Commissie van 11 maart 1996 tot vaststelling van toepassingsbepalingen inzake een tariefcontingent voor uit de Republiek Polen ingevoerd aardappelzetmeel en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1995/92⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1314/96⁽⁴⁾, dienovereenkomstig aan te passen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 441/96 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1 wordt vervangen door:

„Artikel 1

Voor de invoer in de Gemeenschap van 7 500 ton producten van GN-code 1108 13 00, van oorsprong uit Polen, in de periode van 1 januari tot en met 31 december 1997, in het kader van de regeling als bedoeld in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 3066/95,

moeten de bepalingen van deze verordening in acht worden genomen. Voor deze invoer bedraagt het invoerrecht 20 % van het recht dat geldt voor de meestbegunstigde natie.”.

2. Artikel 3, onder c), wordt vervangen door:

„c) in vak 24, één van de volgende vermeldingen:

- Derecho de aduana en el Arancel Aduanero Común reducido en un 80 % en aplicación del Reglamento (CE) n° 3066/95
- Told nedsat med 80 %, jf. forordning (EF) nr. 3066/95
- Zollermäßigung um 80 % gemäß der Verordnung (EG) Nr. 3066/95
- Καθοριζόμενη στο κοινό δασμολόγιο εισφορά μειωμένη κατά 80 % κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3066/95
- Customs duty fixed by the Common Customs Tariff reduced by 80 % pursuant to Regulation (EC) No 3066/95
- Droit de douane fixé au tarif douanier commun réduit de 80 % en application du règlement (CE) n° 3066/95
- Riduzione del dazio dell'80 % a norma del regolamento (CE) n. 3066/95
- Het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde douanerecht is verlaagd met 80 % overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3066/95
- Redução de 80 % do direito aduaneiro fixado na Pauta Aduaneira Comum em aplicação do Regulamento (CE) n° 3066/95
- Yhteisessä tullitariffissa vahvistetun tullin alentaminen 80 prosentilla asetuksen (EY) N:o 3066/95 mukaan
- Nedsatt tull med 80 % enligt Gemensamma tulltaxan med tillämpning av förordning (EG) nr 3066/95.”.

3. De bijlage wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing van 1 januari tot en met 31 december 1997.

⁽¹⁾ PB nr. L 328 van 30. 12. 1995, blz. 31.⁽²⁾ PB nr. L 338 van 28. 12. 1996, blz. 13.⁽³⁾ PB nr. L 61 van 12. 3. 1996, blz. 4.⁽⁴⁾ PB nr. L 170 van 9. 7. 1996, blz. 18.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 februari 1997.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE

(in ton)

GN-code	Omschrijving	van 1 januari tot en met 31 december 1997
1108 13 00	Aardappelzetmeel	7 500*

VERORDENING (EG) Nr. 205/97 VAN DE COMMISSIE

van 3 februari 1997

houdende correctie van de bij de Verordeningen (EG) nr. 1931/96 en (EG) nr. 2368/96 vastgestelde coëfficiënt voor de omrekening van kwaliteit R3 in kwaliteit S2 in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2222/96⁽²⁾, en met name op
artikel 6, lid 7, en artikel 22 bis, lid 3,

Overwegende dat ten gevolge van een materiële fout voor
de omrekening van kwaliteit R3 in kwaliteit S2 in de
Verordeningen van de Commissie (EG) nr. 1931/96⁽³⁾,
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2015/96⁽⁴⁾, en (EG) nr.
2368/96⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 34/97⁽⁶⁾,
een te lage coëfficiënt is vastgesteld; dat dit euvel dient te
worden verholpen door bovengenoemde coëfficiënt met
terugwerkende kracht te verhogen;

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 februari 1997.

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1, lid 1, onder c), tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1931/96 en in artikel 1, lid 1, onder b), tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 2368/96 op 1,356 vastgestelde coëfficiënt wordt verhoogd tot 1,365.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op alle in de periode van oktober 1996 tot en met maart 1997 geopende inschrijvingen.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.
⁽²⁾ PB nr. L 296 van 21. 11. 1996, blz. 50.
⁽³⁾ PB nr. L 254 van 8. 10. 1996, blz. 35.
⁽⁴⁾ PB nr. L 269 van 22. 10. 1996, blz. 16.
⁽⁵⁾ PB nr. L 323 van 13. 12. 1996, blz. 6.
⁽⁶⁾ PB nr. L 8 van 11. 1. 1997, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 206/97 VAN DE COMMISSIE

van 3 februari 1997

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 3163/93 tot vaststelling van de op ramingen berustende voorzieningsbalans in het kader van de specifieke voorzieningsregeling voor de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2019/93 van de Raad van
19 juli 1993 houdende specifieke maatregelen voor
bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de kleinere
eilanden in de Egeïsche Zee⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2417/95 van de Commissie⁽²⁾, en
met name op artikel 4,Overwegende dat, ter uitvoering van de artikelen 2 en 3
van Verordening (EEG) nr. 2019/93 voor de zuivelsector,
bij Verordening (EG) nr. 3004/94 van de Commissie⁽³⁾ de
jaarlijkse op ramingen berustende voorzieningsbalans voor
zuivelproducten voor de betrokken eilanden is vastgesteld
voor 1995; dat, met inachtneming van de medegedeelde
informatie met betrekking tot de behoeften van de eilan-
den, de op ramingen berustende balans voor 1997 moet
worden vastgesteld;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 februari 1997.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*Artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3163/93 van de
Commissie⁽⁴⁾ wordt vervangen door:„1. Ter uitvoering van de artikelen 2 en 3 van
Verordening (EEG) nr. 2019/93 worden de hoeveel-
heden zuivelproducten van de op ramingen berustende
voorzieningsbalans voor de kleinere eilanden in de
Egeïsche Zee waarvoor de communautaire steun wordt
toegekend, voor 1997 vastgesteld op:

<i>(in ton)</i>			
GN-code	Product	Lijst van de eilanden	Hoeveelheden 1997
ex 0403 10	Yoghurt	Groep A Groep B	300 600 ^o

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad
van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 184 van 27. 7. 1993, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 248 van 14. 10. 1995, blz. 39.⁽³⁾ PB nr. L 317 van 10. 12. 1994, blz. 6.⁽⁴⁾ PB nr. L 283 van 18. 11. 1993, blz. 18.

VERORDENING (EG) Nr. 207/97 VAN DE COMMISSIE

van 3 februari 1997

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in januari 1997 worden ingediend op grond van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor slachtpluimvee en bepaalde andere landbouwproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1431/94 van de Commissie van 22 juni 1994 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector slachtpluimvee, van de invoerregeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor slachtpluimvee en bepaalde andere landbouwproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 958/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende dat de in de invoercertificaten voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1997 aangevraagde hoeveelheden groter zijn dan de beschikbare

hoeveelheden, zodat de aangevraagde hoeveelheden, met het oog op een billijke verdeling, met een vast percentage verminderd moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van Verordening (EG) nr. 1431/94 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1997 worden ingewilligd voor het in bijlage aangegeven percentage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 februari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 februari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 156 van 23. 6. 1994, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. L 130 van 31. 5. 1996, blz. 6.

BIJLAGE

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 1997
1	3,19
2	3,21
3	3,35
4	100,00
5	3,69

VERORDENING (EG) Nr. 208/97 VAN DE COMMISSIE

van 3 februari 1997

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruitDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten ende periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 4 februari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 februari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 3 februari 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen (1)	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 15	204	45,8
	212	114,3
	624	251,4
	999	137,2
0707 00 10	053	186,8
	068	81,2
	999	134,0
0709 10 10	220	167,0
	999	167,0
0709 90 73	052	119,1
	204	118,8
	628	130,2
	999	122,7
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	36,2
	204	39,5
	212	44,4
	220	32,8
	448	38,5
	600	59,0
	624	56,9
	999	43,9
805 20 11	204	70,4
	999	70,4
	052	66,0
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	204	92,9
	400	95,8
	464	117,0
	624	78,4
	662	56,8
	999	84,5
	052	74,7
	528	64,8
0805 30 20	600	77,5
	999	72,3
	052	62,3
	060	58,4
	064	45,3
	068	36,3
	400	85,9
	404	98,7
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	720	47,8
	728	104,6
	999	67,4
	052	136,2
	064	51,7
	400	114,9
	624	74,5
	999	94,3

(1) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 209/97 VAN DE COMMISSIE

van 3 februari 1997

tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van bepaalde handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2331/96⁽²⁾, inzonderheid op artikel 7;

Na raadpleging van het Raadgevend Comité;

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Inleiding

- (1) Op 4 mei 1996 heeft de Commissie door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽³⁾ de inleiding aangekondigd van een anti-dumpingprocedure betreffende de invoer in de Gemeenschap van bepaalde handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China en is zij met een onderzoek begonnen.
- (2) De procedure werd ingeleid naar aanleiding van een klacht die in maart 1996 werd ingediend door het European Committee for Leather Goods Industries — Comité Européen des Industries de la Maroquinerie (CEDIM) namens producenten wier gezamenlijke productie een groot deel van de totale productie van handtassen in de Gemeenschap zou vertegenwoordigen. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal betreffende de dumping van het betrokken product en de daaruit voortvloeiende aanmerkelijke schade werd voldoende geacht om een procedure in te leiden.

2. Onderzoek

- (3) De Commissie heeft de haar bekende belanghebbende exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van het exportland en de klagende EG-producenten officieel van de inleiding van de

procedure in kennis gesteld. De betrokkenen werden in de gelegenheid gesteld binnen de in het bericht van inleiding vermelde termijn hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en een onderhoud aan te vragen.

- (4) Een aantal producenten in het betrokken land alsmede importeurs en producenten in de Gemeenschap hebben hun standpunt schriftelijk uiteengezet. Bovendien werden alle partijen die daarom binnen de bovengenoemde termijn hadden verzocht, gehoord.
- (5) Gezien het grote aantal producenten in de Gemeenschap van het betrokken product die de klacht steunden, werd het dienstig geacht, overeenkomstig artikel 17, lid 1, van Verordening (EG) nr. 384/96 (hierna „basisverordening” genoemd), het onderzoek te beperken tot het aantal producenten dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijze onderzocht konden worden. Te dien einde werden vier Lid-Staten — Frankrijk, Italië, Spanje en Portugal — geselecteerd die het grootste deel van de productie van handtassen in de Gemeenschap vertegenwoordigden. In alle genoemde Lid-Staten werden, op basis van de omvang van het bedrijf, drie producenten gekozen die representatief waren wat productie en werkgelegenheid betrof. De bedrijven werden geselecteerd uit door de nationale organisaties voorgelegde lijsten van producenten van het betrokken product, waarvan de omzet representatief werd geacht voor het betrokken land. De Commissie heeft een vragenlijst toegezonden aan de aldus gekozen producenten.
- (6) Belanghebbenden die na de publicatie van het bericht van inleiding van de procedure hadden laten weten dat zij geraadpleegd wensten te worden over de definitieve samenstelling van de steekproef, werden door de Commissie in kennis gesteld van de geselecteerde bedrijven en de methoden die voor deze selectie waren gebruikt.
- (7) Nadat zij deze kennisgeving had gedaan, heeft de Commissie vernomen dat enkele EG-producenten die in de steekproef waren opgenomen door sommige van hun afnemers, die ook importeurs en belangrijke distributeurs in de Gemeenschap waren, met commerciële vergeldingsmaatregelen waren bedreigd. Enkele in de steekproef opgenomen EG-producenten werden in een gevorderd stadium van het onderzoek onder zware druk gezet om hen ertoe te bewegen de klacht niet langer te steunen. Het werd derhalve dienstig geacht de namen van deze bedrijven verder niet meer bekend te maken.

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 6. 3. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 317 van 6. 12. 1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 132 van 4. 5. 1996, blz. 4.

- (8) Er kon binnen de beschikbare tijd redelijkerwijze geen onderzoek worden ingesteld bij alle niet-gelieerde importeurs die zich hadden aangemeld, vanwege hun grote aantal. De Commissie heeft daarom besloten ook hier op basis van een steekproef te werk te gaan. Belanghebbende niet-gelieerde importeurs werd verzocht cijfers over de invoer in 1995 te verstrekken, per categorie product. Op grond van deze cijfers heeft de Commissie 18 niet-gelieerde importeurs gekozen in de volgende vier Lid-Staten, die representatief werden geacht gezien de omvang van hun invoer, namelijk Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Nederland en Frankrijk. Aan de aldus geselecteerde niet-gelieerde importeurs werden vragenlijsten toegezonden.
- (9) De belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken over de samenstelling van de steekproef en hun werd de namen van de geselecteerde bedrijven medegedeeld. Belanghebbenden hebben hierover geen substantiële opmerkingen gemaakt.
- (10) De volgende niet-gelieerde importeurs werden gekozen om deel uit te maken van de steekproef:
- Duitsland:*
- Picard (Obersthausen)
 Karstadt (Essen)
 Kaufhof Holding (Keulen)
 Fabra (Merxheim)
 Sieber (Bad Reichenhall)
 Schneider (Wedel);
- Verenigd Koninkrijk:*
- Littlestone & Goodwin (Desborough)
 British Shoe (Leicester)
 Peter Black Footwear (West Yorkshire)
 The Tula Group (Londen)
 Jane Shilton (London)
 Mister Minit (Sheffield);
- Frankrijk:*
- Gravilux (Parijs)
 Dané & Galiay (Parijs)
 Magnesium (Asnières);
- Nederland:*
- Arwa (Hilversum)
 Parsons (Rotterdam)
 The Bagsac Company (Amsterdam).
- (11) De Commissie heeft eveneens vragenlijsten toegezonden aan de in de klacht genoemde exporteurs. Vragenlijsten werden ook toegezonden aan de nationale autoriteiten van de Volksrepubliek China (om andere producenten/exporteurs in dit land in de gelegenheid te stellen aan de procedure mee te werken) en aan exporteurs die niet in de klacht waren genoemd, maar die zich binnen de in het bericht van inleiding genoemde termijn bij de Commissie hadden aangemeld en om een vragenlijst hadden verzocht.
- (12) De Commissie heeft gedetailleerde antwoorden ontvangen van elf EG-producenten die in de steekproef waren opgenomen, van twee producenten en een handelaar in de Volksrepubliek China, van twee exporteurs uit Hongkong, van importeurs in de Gemeenschap die gelieerd waren aan producenten in het betrokken exportland en van 15 niet-gelieerde importeurs in de Gemeenschap. Het antwoord van een producent in de Volksrepubliek China werd, na verschillende verlengingen van de termijn, tenslotte buiten beschouwing gelaten daar het niet volledig was. Een exporteur zegde zijn medewerking op en een andere exporteur verleende geen medewerking meer nadat hij had vastgesteld dat hij het betrokken product niet naar de Gemeenschap exporteerde.
- (13) De Commissie heeft alle gegevens die ze voor de volledige vaststelling van dumping en schade noodzakelijke achtte, ingezameld en geverifieerd en heeft een onderzoek ter plaatse ingesteld bij de volgende bedrijven;
- a) *EG-producenten*
- Er werd een bezoek gebracht aan elf EG-producenten in vier Lid-Staten (Frankrijk, Italië, Spanje en Portugal). De door deze producenten verstrekte gegevens werden ter plaatse geverifieerd.
- b) *Exporteurs/producenten*
- Jane Shilton (Pacific) Ltd
 — Lee & Man Handbags Manufacturing Ltd
- c) *Met de producenten/exporteurs gelieerde importeurs*
- Shilton PLC (UK)
- d) *Niet-gelieerde importeurs*
- Fabra
 — Picard
 — Peter Black
 — Jane Shilton (voor de aankoop van handtassen bij niet-gelieerde leveranciers)
 — The Tula Group
- (14) Het onderzoektijdvak voor de vaststelling van dumping was de periode van 1 april 1995 tot en met 31 maart 1996 (hierna „onderzoektijdvak” genoemd). Het onderzoek naar schade had betrekking op de periode 1992 tot en met het einde van het onderzoektijdvak.

B. ONDERZOCHT PRODUCT EN SOORTGE- LIJK PRODUCT

1. Onderzocht product

- (15) Het onderzoek heeft betrekking op handtassen, al dan niet met schouderband of handvat, met een buitenkant van leder, van kunstleder of van lakleder dan wel met een buitenkant van kunststof in vellen of van textiel, ingedeeld onder de GN-codes 4202 21 00 (leer), 4202 22 10 (kunststof) en 4202 22 90 (textiel).
- (16) Ofschoon handtassen die onder een van bovengenoemde GN-codes zijn ingedeeld verschillend kunnen zijn wat stijl, type en gebruikte grondstoffen betreft, zijn de voornaamste kenmerken en gebruiksdoeleinden van de drie bovengenoemde categorieën in wezen dezelfde.
- (17) Het betrokken product kan in drie categorieën worden onderverdeeld:
- handtassen van leder, kunstleder en/of lakleder;
 - handtassen van kunststof;
 - handtassen van textiel.

Daar handtassen, tot welk van de drie categorieën ze ook behoren, dezelfde kenmerken hebben en voor hetzelfde gebruik zijn bestemd, worden ze als soortgelijke producten beschouwd.

2. Soortgelijk product

- (18) De Commissie stelde vast dat de verschillende soorten handtassen die door de medewerkende producenten uit de Volksrepubliek China in de Gemeenschap werden verkocht over het algemeen gelijksoortig of vergelijkbaar waren wat kwaliteit, afwerking en kenmerken betrof.
- (19) Enkele belanghebbenden claimden dat in de Gemeenschap vervaardigde handtassen niet te vergelijken waren met handtassen uit de Volksrepubliek China. Zij stelden met name dat er verschillen waren wat kwaliteit, ontwerp en afwerking betrof.
- (20) Er wordt op gewezen dat de Commissie in principe van oordeel is dat kwaliteitsverschillen tussen het in de Gemeenschap vervaardigde product en het in het onderzochte derde land vervaardigde product niet beletten dat het ingevoerde product als een soortgelijk product wordt beschouwd, voor zover de fysieke basiskenmerken en de gebruiksdoeleinden van het product niet door deze verschillen worden beïnvloed. Indien kan worden aangetoond dat er inderdaad sprake is van kwaliteitsverschillen wordt hiervoor een correctie toegepast bij de prijsvergelijking. De Commissie heeft in de vragenlijsten aanvankelijk een eventuele segmentatie van de

markt voor handtassen voorgesteld op grond van verschillende afmetingen binnen de drie basiscategorieën (leder, kunststof en textiel). Ze moest tijdens het onderzoek evenwel vaststellen dat een dergelijke indeling niet praktisch uitvoerbaar was, daar de bedrijven geen aparte administratie of boekhouding bijhielden op grond van de afmetingen van de handtassen. De Commissie stelde tevens vast dat er niet steeds een verband was tussen de afmetingen en de prijs van een handtas. Geen van de belanghebbenden kon in de bedrijfstak algemeen aanvaarde objectieve criteria voorstellen op grond waarvan handtassen binnen de genoemde drie categorieën in afzonderlijke subcategorieën of segmenten konden worden onderverdeeld. Alle handtassen werden daarom als een soortgelijk product beschouwd. De Commissie heeft haar conclusies betreffende een eventuele segmentatie van de markt voor handtassen, wat de handtassen uit de Volksrepubliek China betreft, gebaseerd op de productinformatie die de medewerkingverlenende exporteurs hadden verstrekt, hoewel deze slechts een zeer klein deel van de totale uitvoer van handtassen uit de Volksrepubliek China vertegenwoordigden.

- (21) Voorts hebben drie in de steekproef opgenomen EG-producenten bewijsmateriaal overgelegd waaruit bleek dat tassen uit de Volksrepubliek China exacte kopiën waren van modellen van deze EG-producenten. Bovendien konden zij aantonen dat er geen wezenlijke kwaliteitsverschillen waren.
- (22) De Commissie is derhalve tot de conclusie gekomen dat handtassen uit de Volksrepubliek China ten opzichte van handtassen die in de Gemeenschap door EG-producenten worden vervaardigd soortgelijke producten zijn in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening. De bevindingen van de Commissie op dit gebied zijn ook van toepassing op de handtassen die in Indonesië met het oog op de vaststelling van de normale waarde werden onderzocht (zie de punten 23 tot en met 28), die eveneens soortgelijke producten zijn ten opzichte van de handtassen die uit China worden ingevoerd en de handtassen die door de EG-producenten worden vervaardigd.

C. DUMPING

1. Normale waarde

- (23) Daar de Volksrepubliek China niet als een land met markteconomie wordt beschouwd, heeft de Commissie de normale waarde vastgesteld aan de hand van de gegevens die bij producenten in een derde land met markteconomie (het „referentieland”) werden verkregen, overeenkomstig artikel 2, lid 7, van de basisverordening.

- (24) Zoals in het bericht van inleiding was vermeld, had de Commissie, voor de vaststelling van de normale waarde in deze procedure, aanvankelijk overwogen Taiwan of India te kiezen als vergelijkbaar derde land met een markteconomie. De indiener van de klacht had Taiwan als referentieland voorgesteld.
- (25) Alle belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken over de voorgenomen keuze. Na ontvangst van de opmerkingen en van meer algemene informatie was de Commissie van oordeel dat Taiwan om verschillende redenen niet als referentieland kon fungeren, onder meer omdat er vele banden bleken te bestaan tussen exporteurs/producenten in de Volksrepubliek China en producenten in Taiwan. Voorts merkte de Commissie op dat verschillende belanghebbenden om uiteenlopende redenen bezwaar maakten tegen de keuze van Taiwan als referentieland. De Commissie kon in elk geval niet genoeg medewerking verkrijgen van bedrijven in Taiwan of India en moest daarom een ander referentieland zoeken.
- (26) De Commissie heeft veel inspanningen gedaan om contacten te leggen met afzonderlijke bedrijven en organisaties van bedrijven in verschillende — op het eerste gezicht passende — derde landen met markteconomie, om zich van de medewerking van producenten in die landen te verzekeren.
- (27) Uiteindelijk waren twee grote producenten van handtassen in Indonesië tot medewerking bereid. Deze bedrijven produceerden uitsluitend voor de export (zowel naar de Gemeenschap als naar andere belangrijke exportmarkten). De Commissie heeft tevens getracht de medewerking te verkrijgen van Indonesische producenten die hun handtassen op de binnenlandse markt verkochten, maar zulke producenten bleken niet tot medewerking bereid.
- (28) De keuze van Indonesië als referentieland werd op grond van de volgende factoren passend geacht:
- in Indonesië worden zowel handtassen van leder, kunststof als van textiel vervaardigd die dezelfde kenmerken hebben als die welke in de Volksrepubliek China worden vervaardigd door exporteurs/producenten die aan de procedure medewerkten;
 - in Indonesië en de Volksrepubliek China wordt van gelijkwaardige productieprocessen gebruik gemaakt, zoals blijkt uit de gegevens over de medewerkende exporteurs/producenten. Het productieproces in beide landen schijnt even arbeidsintensief te zijn, en is weinig geautomatiseerd;
 - zowel de medewerkende Chinese producenten als de Indonesische producenten die in het kader van de vaststelling van de normale waarde werden onderzocht betrekken het grootste deel van hun grondstoffen op de internationale markt onder actieve-veredelingsprocedures, zodat er tussen hen geen aanmerkelijke verschillen bestaan wat toegang tot grondstoffen betreft;
- de productievolumes van de twee betrokken Indonesische producenten zijn voldoende groot om een redelijke berekening van de productiekosten te kunnen maken; bovendien zijn deze productievolumes vergelijkbaar met die van de medewerkende Chinese exporteurs/producenten.
- (29) De keuze van Indonesië als referentieland werd de belanghebbenden medegedeeld. Verschillende van hen, waaronder importeurs, deelden expliciet mede met deze keuze in te stemmen. Een exporteur maakte bezwaar tegen deze keuze omdat Indonesië 30 % tot 40 % douanerechten zou heffen op de grondstoffen die voor de productie van handtassen worden ingevoerd en omdat het exportvolume van handtassen uit Indonesië naar de Gemeenschap te gering zou zijn in vergelijking met het exportvolume uit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap. Beide argumenten werden van de hand gewezen omdat, zoals boven vermeld, er tussen de producenten in Indonesië en de Volksrepubliek China geen verschillen werden gevonden wat toegang tot grondstoffen onder actieve-veredelingsregelingen betrof en omdat de hoeveelheid handtassen die door de twee medewerkende Indonesische producenten werd geproduceerd duidelijk voldoende was om de productiekosten te kunnen berekenen (zie punt 28).
- (30) Daar de Volksrepubliek China niet als een land met markteconomie werd beschouwd en Indonesië als referentieland met markteconomie was gekozen, werd de normale waarde van de Chinese handtassen vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 7, van de basisverordening. Daar de medewerkende Indonesische producenten uitsluitend voor de export produceerden en de prijzen van hun handtassen op exportmarkten door de goedkope Chinese handtassen konden zijn beïnvloed, werd het dienstig geacht de normale waarde te baseren op de prijzen op de binnenlandse markt van Indonesië of op de Indonesische prijzen bij uitvoer naar andere landen. De Commissie was daarom van oordeel dat de productiekosten van de Indonesische producenten als meest redelijke basis voor de vaststelling van de normale waarde moesten worden aangehouden, aan welke kosten een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst moest worden toegevoegd. Op deze wijze werden voor de drie categorieën handtassen afzonderlijke normale waarden berekend.
- ## 2. Exportprijs
- (31) Gezien het geringe aantal Chinese exporteurs dat aan deze procedure medewerking wilde verlenen (ze vertegenwoordigden 1,28 % van de totale uitvoer van handtassen uit de Volksrepubliek China), konden hun exportprijzen niet als representatief worden beschouwd voor de prijzen van de niet-medewerkende exporteurs.

- (32) De exportprijzen van de niet-medewerkende Chinese exporteurs moesten daarom worden vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening. Er werd gebruik gemaakt van de cif-invoerprijzen voor niet-gelieerde importeurs die ten behoeve van de vaststelling van de schade in de steekproef waren opgenomen. Dit leek de beste werkwijze daar de gekozen importeurs representatief werden geacht voor alle importeurs van handtassen uit de Volksrepubliek China en deze prijzen, althans gedeeltelijk, door de Commissie waren geverifieerd. De cif-prijzen werden in Chinese fob-prijzen omgerekend aan de hand van de gemiddelde kosten tussen cif en fob die de medewerkende exporteurs en importeurs hadden opgegeven.
- (33) Een van de medewerkende bedrijven voerde rechtstreeks uit naar onafhankelijke afnemers in de Gemeenschap. De exportprijzen van dit bedrijf werden daarom gebaseerd op de opgegeven en geverifieerde prijzen van deze handtassen bij verkoop naar de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening.
- (34) De andere medewerkende exporteur voerde via twee afzonderlijke kanalen naar de Gemeenschap uit: de verkoop naar één Lid-Staat geschiedde via een gelieerd bedrijf, terwijl de verkoop naar de andere Lid-Staten van de Gemeenschap rechtstreeks aan onafhankelijke afnemers geschiedde. Voor het eerste verkoopkanaal werd de exportprijs, overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening, geconstrueerd door van de prijzen die de gelieerde importeurs aan de eerste onafhankelijke koper aanrekenden een bedrag af te trekken dat overeenstemde met de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten van deze importeurs plus een winstmarge die gebaseerd was op de gemiddelde winst van niet-gelieerde importeurs. Voor het tweede verkoopkanaal werden de exportprijzen gebaseerd op de werkelijke exportprijzen. Van de exportprijzen voor beide verkoopkanalen werd vervolgens het gewogen gemiddelde berekend.
- (37) De Commissie is nagegaan of beide bedrijven in dezelfde mate juridisch en feitelijk onafhankelijk waren van de staat als in een land met markteconomie het geval zou zijn. Ze heeft deze bedrijven daarom vragen gesteld over eigendom, management, zeggenschap en bepaling van het handels- en zakenbeleid.
- (38) De situatie van de fabrieken van beide exporteurs bleek ongeveer dezelfde te zijn. Ze hadden geen rechtspersoonlijkheid in de Volksrepubliek China en de aldaar fysiek aanwezige kapitaalgoederen waren als activa in de boekhouding van de Hongkongse bedrijven opgenomen. De fabrieksgebouwen werden van de plaatselijke autoriteiten gehuurd en de arbeiders waren in dienst van en werden betaald door de Hongkongse bedrijven.
- (39) De Commissie heeft controles ter plaatse verricht bij de beide Hongkongse bedrijven om te onderzoeken onder welke voorwaarden ze werkten en wat hun banden waren met de Chinese Staat. Deze bedrijven konden ten genoegen van de Commissie aantonen dat zij het beheer voerden en zeggenschap hadden over de fabrieken, zowel wat productie als afzet betrof, en dat ze voldoende onafhankelijk waren van de Chinese autoriteiten. Met name bleek dat de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap en het marketingbeleid door de Hongkongse bedrijven werden bepaald, zonder inmenging van de Chinese Staat.
- (40) Gezien het bovenstaande werd het mogelijk geacht beide exporteurs een individuele behandeling toe te staan en voor elk van hen een afzonderlijke dumpingmarge te berekenen, in afwijking van de algemene regel dat dumpingmarges voor landen zonder markteconomie voor het gehele land gelden (artikel 9, lid 5, van de basisverordening).
- (41) Voor de bedrijven waaraan een individuele behandeling werd toegekend, werden de volgende voorlopige anti-dumpingmarges vastgesteld:
- Shilton: nul
 - Lee & Man: 68,1 %.
- (42) De gewogen gemiddelde dumpingmarge voor exporteurs die niet voor een individuele behandeling in aanmerking kwamen, werd voorlopig vastgesteld op 129,1 % van de cif-exportprijs grens Gemeenschap, vóór inklaring.

3. Vergelijking

- (35) De gewogen gemiddelde normale waarde fob Indonesië werd vergeleken met de gewogen gemiddelde exportprijs fob China voor de drie betrokken categorieën handtassen.

4. Dumpingmarges

- (36) De twee medewerkende producenten/exporteurs — beide in Hongkong gevestigde particuliere bedrijven — hebben om individuele behandeling verzocht, dat wil zeggen ze wensten dat voor elk van hen afzonderlijke exportprijzen en dumpingmarges werden vastgesteld.

D. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

- (43) Na de inleiding van de procedure heeft de Britse organisatie BLLA besloten de klacht niet meer te steunen. De Duitse, Nederlandse en Oostenrijkse organisaties die zich aanvankelijk neutraal hadden opgesteld, hebben zich na de inleiding van de procedure tegen de ingediende klacht verzet. Een klein aantal individuele EG-producenten heeft eveneens te kennen gegeven het niet eens te zijn met de opening van de procedure.

- (44) De Commissie heeft van dit verzet nota genomen, doch zij stelde vast dat dit geen afbreuk deed aan het representatieve karakter van de klacht, dat was vastgesteld voordat de procedure werd geopend, noch aan het representatieve karakter van de steekproef.
- (45) Te vermelden valt dat een aantal EG-producenten van het betrokken product, wier organisatie de klacht niet steunde, individueel wel te kennen heeft gegeven de klacht te steunen.
- (46) Tijdens het onderzoek van de in de steekproef opgenomen EG-producenten bleek dat twee van hen ook importeur waren van de uit de Volksrepubliek China met dumping ingevoerde handtassen. De Commissie heeft onderzocht of deze bedrijven op grond van artikel 4, lid 1, onder a), van de basisverordening van het begrip „bedrijfstuk van de Gemeenschap” dienden te worden uitgesloten.

Daarom moet worden vastgesteld of deze bedrijven in de eerste plaats producenten waren met invoer als nevenactiviteit om een volledig gamma producten te kunnen aanbieden, of dat ze in de eerste plaats importeurs waren, wier productie in de Gemeenschap tamelijk beperkt was.

Uit dit onderzoek bleek dat bedoelde invoer minder dan 10 % uitmaakte van de omzet van de betrokken bedrijven. De Commissie is daarom van oordeel dat de kernactiviteiten van deze bedrijven de productie van handtassen in de Gemeenschap was, dat ze niet beschermd waren tegen de gevolgen van invoer met dumping en dat ze dus, tezamen met de andere aan de procedure medewerkende producenten, beschouwd kunnen worden de bedrijfstuk van de Gemeenschap te vormen in de zin van de artikelen 4 en 5 van de basisverordening.

E. SCHADE

1. Wijze waarop de gegevens inzake schade werden verkregen en bronnen

- (47) De schade die de bedrijfstuk van de Gemeenschap heeft geleden werd zowel op het niveau van de Gemeenschap in haar geheel beoordeeld als op het niveau van de in de steekproef opgenomen bedrijven, en wel op de volgende wijze:
- op het niveau van de Gemeenschap: aan de hand van gegevens inzake productie, verbruik, omzet en werkgelegenheid in de Gemeenschap;
 - aan de hand van de antwoorden op de vragenlijsten van de in de steekproef opgenomen EG-producenten wat de ontwikkelingen van prijzen, kosten en winsten betreft.

De gegevens op het niveau van de Gemeenschap (verbruik, productie, omzet en werkgelegenheid in de Gemeenschap) werden geverifieerd aan de hand

van de cijfers van de Bureaus voor de Statistiek van de Lid-Staten, van studies over de betrokken sector die voor enkele landen beschikbaar waren en van door de partijen verstrekte inlichtingen die in sommige gevallen tijdens bezoeken ter plaatse werden gecontroleerd.

2. Verbruik in de Gemeenschap

- (48) Tussen 1992 en het onderzoektijdvak steeg het verbruik van handtassen in de Europese Gemeenschap van 121 miljoen stuks tot ongeveer 148 miljoen stuks, dat wil zeggen met ongeveer 22,5 %.

3. Invoervolume en marktaandeel

- (49) Tussen 1992 en het onderzoektijdvak steeg de invoer van handtassen in de Volksrepubliek China van 62 miljoen stuks tot 89 miljoen stuks, dat wil zeggen met 43 %. In waarde uitgedrukt steeg de invoer met 25 %, dat wil zeggen van 199 miljoen ecu in 1992 tot 249 miljoen ecu in het onderzoektijdvak.
- (50) Het marktaandeel van handtassen uit de Volksrepubliek China steeg van 51 % in 1992 tot 60 % in het onderzoektijdvak, dat wil zeggen met 17 %.

4. Prijzen en prijsontwikkeling

- (51) De prijzen van de ingevoerde handtassen zijn per categorie onderzocht. Gezien het gebrek aan medewerking van de Chinese exporteurs moesten officiële statistische gegevens worden gebruikt voor het onderzoek naar de prijsontwikkelingen. De ontwikkeling van de gemiddelde cif-invoerprijzen was als volgt: de prijs van leren handtassen is gedaald van 5,29 ecu per stuk in 1992 tot 4,8 ecu per stuk in het onderzoektijdvak, dat wil zeggen met 9 %; de prijs van kunststof handtassen is gedaald van 3,1 ecu per stuk in 1992 tot 2,7 ecu per stuk in het onderzoektijdvak, dat wil zeggen met 14,1 %, terwijl de prijs van handtassen van textiel gedaald is van 2,5 ecu per stuk in 1992 tot 2,3 ecu per stuk in het onderzoektijdvak, dat wil zeggen met 7 %.
- (52) Voor het onderzoek van de prijsontwikkeling werden eerst vergelijkingen gemaakt per categorie tussen de cif-invoerprijs, na inklaring, franco afnemer, en de verkoopprijs in de Gemeenschap van het EG-product op hetzelfde handelsniveau. De gebruikte invoerprijzen stemden overeen met die welke door de in de steekproef opgenomen niet-gelieerde importeurs waren opgegeven. Om ervoor te zorgen dat de prijsvergelijking op hetzelfde handelsniveau plaatsvond, werden deze prijzen ook op het niveau franco afnemer gebracht door ze te verhogen met een marge die berustte op de door de medewerkende importeurs verstrekte gegevens en die door de Commissie waren gecontroleerd. Om de invoerprijs, na inklaring, te verkrijgen werd aan de invoerprijs het normale invoerrecht toegevoegd of het algemene-preferentierecht, indien dit van toepassing was.

- (53) De aldus gecorrigeerde invoerprijzen werden vergeleken met de prijzen van die EG-producenten wier productie de meest verkochte basistypen binnen elke categorie omvatte, en die vergelijkbaar waren met die uit de Volksrepubliek China, per categorie en per verkoopkanaal. Deze werkwijze werd toegepast ondanks het gebrek aan medewerking van de Chinese exporteurs.
- (54) Uit deze vergelijking bleek dat de prijsonderbieding, als percentage van de verkoopprijzen van de EG-producenten, 30 % bedroeg voor handtassen met een buitenkant van leer, 26 % voor handtassen met een buitenkant van kunststof en 35 % voor handtassen met een buitenkant van textiel. De gemiddelde onderbiedingsmarge is 28 %.

5. Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) Productie

- (55) De productie van handtassen in de Gemeenschap steeg van 33,5 miljoen stuks in 1992 tot 40 miljoen stuks in het onderzoektijdvak. In waarde steeg de productie van 973 miljoen ecu in 1992 tot 1 243 miljoen ecu in het onderzoektijdvak.

b) Verkoopvolume

- (56) Vastgesteld werd dat het verkoopvolume van in de Gemeenschap geproduceerde handtassen tussen 1992 en het onderzoektijdvak met 12 % is gedaald, namelijk van 25 miljoen stuks in 1992 tot 22 miljoen stuks in het onderzoektijdvak.

c) Marktaandeel

- (57) Het marktaandeel van de EG-producenten, in eenheden uitgedrukt, daalde van 21 % in 1992 tot 15,3 % in het onderzoektijdvak.

d) Winstgevendheid

- (58) De algemene winstgevendheid van de EG-producenten nam geleidelijk af van 4,7 % in 1992 tot 1,3 % in het onderzoektijdvak.

- (59) Gewezen wordt op de geheel eigen aard van de handtassenindustrie, die een groot aantal kleine en middelgrote ondernemingen omvat, die bijna uitsluitend handtassen op bestelling vervaardigen, na een zogenaamde „direct-costing“-berekening, die de winst voor elk afzonderlijk model weergeeft. Dergelijke bedrijven kunnen niet voor meer dan enkele maanden met verlies werken en zijn dan verplicht wegens gebrek aan cash-flow te sluiten. Gedurende de betrokken periode moest een groot aantal bedrijven dan ook worden gesloten.

e) Werkgelegenheid en bedrijfssluitingen

- (60) De werkgelegenheid in de betrokken sector daalde van 76 000 arbeidsplaatsen in 1992 tot 57 000

arbeidsplaatsen in het onderzoektijdvak, dat wil zeggen met 24 %.

- (61) De cijfers inzake werkgelegenheid en bedrijfssluitingen hebben betrekking op de lederwarenssector in zijn geheel (met inbegrip van producenten van alle soorten tassen en kleine lederwaren van alle materialen — leer, kunststof en textiel). Er zijn geen afzonderlijke cijfers per product beschikbaar. Deze zouden overigens zonder betekenis zijn, daar bedrijven in deze sector met hetzelfde personeel en dezelfde machines vaak verscheidene producten vervaardigen. Ofschoon deze cijfers betrekking hebben op de lederwarenproductie in haar geheel, geven zij toch een beeld van de situatie in die sector. Gezien de onderlinge verwisselbaarheid van de middelen die voor de vervaardiging van de verschillende producten worden ingezet, zou het verlies aan arbeidsplaatsen voor een product gecompenseerd kunnen worden door een toename van de arbeidsplaatsen voor een ander product, waardoor het werkgelegenheidscijfer stabiel zou zijn gebleven. Zoals boven reeds vermeld, was dit echter niet het geval.
- (62) In het onderzoektijdvak werden ongeveer 400 bedrijven gesloten. Dit cijfer heeft eveneens betrekking op de sector in zijn geheel.

f) Conclusie betreffende schade

- (63) Uit bovengenoemde economische indicatoren en de conclusies over invoervolume en invoerprijzen blijkt dat de situatie van de EG-producenten tussen 1992 en het onderzoektijdvak, wat het betrokken product betreft, is achteruitgegaan. Zoals hierboven uiteengezet had de bedrijfstak van de Gemeenschap in zijn geheel te kampen met teruglopende verkoopcijfers, een verlies van marktaandeel, een vermindering van de werkgelegenheid en een daling van de winstgevendheid.
- (64) De Commissie is derhalve van oordeel dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3 van de basisverordening.

F. OORZAAK VAN DE SCHADE

1. Gevolgen van de invoer met dumping

- (65) De handtassenindustrie is door zijn bijzondere kenmerken, zoals het feit dat ze voornamelijk op bestelling werkt, uiterst kwetsbaar. Ze is niet in staat voor langere tijd aan de continue druk door schadeveroorzakende invoer met dumping te weerstaan.
- (66) De steeds toenemende aanwezigheid op de EG-markt van handtassen uit de Volksrepubliek China tegen dumpingprijzen die de prijzen van de EG-producenten aanzienlijk onderbieden, viel samen met een verlies van marktaandeel en een

achteruitgang van de financiële situatie van de EG-bedrijfstak. Tijdens het onderzoek bleek dat veel EG-producenten niet meer in staat waren te concurreren tegen de steeds grotere aanwezigheid van met dumping ingevoerde handtassen uit de Volksrepubliek China, vooral van handtassen van kunststof en textiel. De laatste tijd kwam de nadruk bij deze invoer met dumping ook meer op leren handtassen te liggen, een categorie waarin de EG-producenten hun activiteiten hadden geconcentreerd om hun winsten te maximaliseren.

- (67) De invoer met dumping uit de Volksrepubliek China had zulke nadelige gevolgen voor de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap dat deze als aanmerkelijk kan worden beschouwd.

2. Gevolgen van andere factoren

a) Invoer uit andere derde landen

- (68) Wat de vraag betreft of andere factoren dan de invoer met dumping uit de Volksrepubliek China tot de precaire situatie van de EG-producenten konden hebben bijgedragen, hebben enkele belanghebbenden met name gewezen op de invoer in de Gemeenschap van handtassen uit India.
- (69) Uit de beschikbare Eurostat-gegevens blijkt dat de invoer van handtassen uit India is toegenomen van 7 miljoen stuks in 1992 tot 8,6 miljoen stuks in het onderzoekstijdvak, dat wil zeggen met 23 %. De prijs van deze tassen is stabiel gebleven op 6 ecu per stuk, welke prijs ruim boven die van de Chinese handtassen ligt. Het marktaandeel in de Gemeenschap van de handtassen uit India is ook stabiel gebleven, namelijk 5,8 % van 1992 tot het onderzoekstijdvak.
- (70) De invoer van handtassen uit Hongkong is gestegen van 1,8 miljoen stuks in 1992 tot 7,5 miljoen stuks in het onderzoekstijdvak. In vergelijking met het totale invoervolume van handtassen in de Gemeenschap is het aandeel van Hongkong gestegen van 2,2 % in 1992 tot 6,5 % in het onderzoekstijdvak. Het aandeel van de handtassen uit Hongkong op de EG-markt is echter relatief gering gebleven; in volume steeg het namelijk van 1,5 % in 1992 tot 5,1 % in het onderzoekstijdvak.
- (71) Het aandeel van de invoer uit andere derde landen in de totale invoer is afgenomen van 15,3 % in 1992 tot 9,5 % in het onderzoekstijdvak. Het aandeel van deze invoer op de EG-markt is in volume afgenomen van 10,6 % in 1992 tot 7,5 % in het onderzoekstijdvak, dat wil zeggen met 29 %.
- (72) Opgemerkt wordt dat het aandeel van alle derde landen op de EG-markt, met uitzondering van de Volksrepubliek China, in eenheden uitgedrukt, vanaf 1992 tot het onderzoekstijdvak op 18 % stabiel is gebleven.

b) Interne concurrentie

- (73) Verscheidene belanghebbenden hebben opgemerkt dat de interne concurrentie in de Gemeenschap tussen producenten in Spanje, Portugal, Frankrijk en Italië aanzienlijk is en dat dit de reden is dat bepaalde bedrijven in een moeilijke economische positie verkeren.
- (74) Opgemerkt wordt dat het onderzoek juist heeft plaatsgevonden bij de EG-producenten in genoemde Lid-Staten. Indien enkele producenten in een gunstige positie hadden verkeerd ten koste van de andere producenten zou dit naar voren zijn gekomen in de totaalcijfers voor de klagende EG-bedrijfstak. Er werd volledig rekening gehouden met de gevolgen van een eventuele interne concurrentie en geconcludeerd werd dat de aanmerkelijke schade, die werd vastgesteld zoals hierboven uiteengezet, niet aan interne concurrentie kan worden geweten. Het aandeel op de EG-markt van de andere handtassenproducenten, die de klacht niet steunden, is ook gekrompen, namelijk van 8,4 % in 1992 tot 5,5 % in het onderzoekstijdvak (in eenheden).

3. Conclusies inzake de oorzaak van de schade

- (75) Hoewel enkele factoren misschien hebben bijgedragen aan de schade die de EG-producenten hebben geleden, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de aanzienlijke omvang van de invoer met dumping uit de Volksrepubliek China, op zich, de EG-producenten aanmerkelijke schade heeft toegebracht. Deze conclusie is gebaseerd op de verschillende hierboven uiteengezette factoren en met name op het prijsonderbiedingsniveau, het groeiende marktaandeel van de handtassen uit de Volksrepubliek China dat ten koste ging van het marktaandeel van de EG-producenten en de achteruitgang van de winstgevendheid van deze producenten.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Algemeen

- (76) Op grond van artikel 21 van de basisverordening heeft de Commissie, aan de hand van het voorgelegde bewijsmateriaal, het volgende onderzocht:
- ten eerste: wat de vermoedelijke positieve en negatieve gevolgen zullen zijn van het al dan niet nemen van maatregelen;
 - ten tweede, of duidelijk kan worden gesteld dat het in dit bijzondere geval niet in het belang van de Gemeenschap is dat maatregelen worden genomen.

De Commissie heeft daarom de gevolgen overwogen van eventuele voorlopige maatregelen voor alle partijen bij de procedure en de gevolgen van het niet nemen van voorlopige maatregelen.

(77) Bij het verzamelen van de inlichtingen heeft de Commissie alle partijen die zich binnen de gestelde termijn bij haar hadden aangemeld aangemoedigd ook met bewijsmateriaal gestaafde gegevens te verstrekken in verband met het belang van de Gemeenschap. Verscheidene partijen hebben zich ruimschoots na het verstrijken van de gestelde termijn bij de Commissie aangemeld, hebben hun standpunt uiteengezet en gevraagd te worden gehoord. Gezien het belang van deze kwestie en de noodzaak voor de Commissie om zoveel mogelijk betrouwbare gegevens te verkrijgen waarop zij haar conclusies kan baseren, heeft de Commissie al het mogelijke gedaan om alle belanghebbenden te horen. Er werden meer dan 30 hoorzittingen georganiseerd waarop meer dan 300 bedrijven hun standpunt konden uiteenzetten (meestal niet-gelieerde importeurs, handelaars en warenhuizen uit de gehele Gemeenschap). Belanghebbenden hebben dus alle gelegenheid gehad om hun standpunt uiteen te zetten en bewijsmateriaal te leveren.

Hoewel het in sommige gevallen niet gemakkelijk was de geldigheid van enkele argumenten na te gaan, omdat ze zo laat werden voorgelegd, heeft de Commissie niettemin voorlopige conclusies getrokken op grond van de argumenten die de belanghebbenden hebben aangevoerd, waarvan sommige nader onderzocht zullen worden.

2. Gevolgen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) Aard van de bedrijfstak

(78) De handtassenindustrie van de Gemeenschap is een van de mode afhankelijke bedrijfstak die producten vervaardigt waaraan in de Gemeenschap veel waarde wordt toegevoegd in de vorm van creativiteit, innovatie en intellectuele eigendom. De bedrijfstak is een belangrijke verschafter van werkgelegenheid in de Gemeenschap, en een waarin grote schaalvoordelen kunnen worden verkregen wanneer in grotere hoeveelheden geproduceerd en verkocht kan worden. Verwezen wordt naar de bovenvermelde cijfers inzake productie en werkgelegenheid.

De bedrijven in deze sector zijn doorgaans kleine of middelgrote ondernemingen die gevestigd zijn in die gebieden van de Gemeenschap, zoals Portugal, Spanje, Italië, Frankrijk en Griekenland, die in aanmerking komen voor het hoogste niveau van steun uit de Structuurfondsen van de Gemeenschap.

(79) Zoals in punt hierboven reeds vermeld, is de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden tot uiting gekomen in een daling van de omzet in de Gemeenschap met 12 %. Tevens

werd vastgesteld dat het marktaandeel tussen 1992 en het onderzoekstijdvak met 29 % is gekrompen. De winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap liep terug van 4,7 % tot 1,3 %.

De bedrijfstak van de Gemeenschap wordt in haar voortbestaan bedreigd doordat ze verhinderd wordt voldoende hoeveelheden te verkopen. Grote aantallen handtassen die tegen lage prijzen uit China worden ingevoerd, hebben het marktaandeel van de EG-producenten aangetast.

(80) Om de EG-producenten de mogelijkheid te bieden zich van de door hun geleden schade te herstellen, dienen ze in staat te worden gesteld meer handtassen op de EG-markt te verkopen, waardoor ze van schaalvoordelen zouden kunnen profiteren en hun financiële resultaten zouden kunnen verbeteren.

b) Levensvatbaarheid en concurrentievermogen

(81) Wat de levensvatbaarheid en het concurrentievermogen van de bedrijfstak van de Gemeenschap betreft, lijken de fabrikanten zeer innovatief en zeer veel aandacht te besteden aan het ontwerp van het betrokken product. De levensvatbaarheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap blijkt ook uit zijn sterke exportprestaties.

(82) De export van de bedrijfstak van de Gemeenschap is gestegen van 8,5 miljoen exemplaren in 1992 tot 18,9 miljoen exemplaren in het onderzoekstijdvak. De stijging van de uitvoer (vooral naar de VS, Japan en Hongkong) komt vooral voor rekening van dure handtassen van hoge kwaliteit: leren handtassen vertegenwoordigen 80 % van de uitvoer, waarvan 70 % wordt uitgevoerd tegen prijzen die ten minste 35 % hoger liggen dan de prijzen van handtassen die in de Gemeenschap door EG-producenten worden verkocht. Dit wijst ook op een verdringing van de EG-producenten op hun thuismarkt die veroorzaakt wordt door de druk van de handtassen uit de Volksrepubliek China.

(83) Enkele partijen stelden dat in de Gemeenschap niet genoeg capaciteit aanwezig is om aan de vraag in de Gemeenschap te voldoen. Daar bij het vervaardigen van handtassen machines en arbeidskrachten worden gebruikt die ook bij de vervaardiging van andere producten in de lederwarenssector (alle soorten tassen en kleine lederwaren) worden ingezet, is het moeilijk de capaciteit voor handtassen alleen nauwkeurig te bepalen. De EG-producenten beschikken echter over voldoende geschoolde arbeidskrachten met de nodige vaardigheden om aan een veel grotere vraag te kunnen voldoen, mits ze prijzen kan berekenen die voldoende winst opleveren. Dit doel kan worden bereikt door deze producenten tegen oneerlijke concurrentie in de vorm van dumping te beschermen.

c) *Gevolgen van het al dan niet nemen van maatregelen*

- (84) In afwezigheid van anti-dumpingmaatregelen mag worden aangenomen dat de EG-producenten verder geconfronteerd zullen worden met dalende winsten en een verslechtering van hun financiële situatie. Er zullen naar verwachting meer bedrijven worden gesloten en in deze arbeidsintensieve bedrijfstak, waarin de werkgelegenheid reeds is teruggelopen, zullen nog meer arbeidsplaatsen verloren gaan. Gezien het grote marktaandeel van de handtassen uit de Volksrepubliek China en het stabiele marktaandeel van de handtassen uit andere derde landen, zou een vermindering van het aantal EG-producenten waarschijnlijk leiden tot een vermindering van concurrentie op de EG-markt.
- (85) Sommige partijen stelden dat de EG-producenten zich op tassen van hoge kwaliteit, voor het topsegment van de markt, dienden toe te leggen, in welk segment de EG-producten in het voordeel zijn ten opzichte van de ingevoerde producten. Geoordeeld werd echter dat deze op een bepaalde „niche” gerichte marktstrategie slechts voor een beperkte hoeveelheid een valabele strategie zou kunnen zijn en geen basis voor een hele bedrijfstak kan vormen. Deze strategie kan slechts geldig zijn voor enkele handtassenfabrikanten in de Gemeenschap, vooral voor die met een merknaam of een traditie op de markt. De Commissie is van oordeel dat de EG-producenten van merkloze handtassen hun bedrijf, als een dergelijke strategie werd gevolgd, niet lang kunnen voortzetten.
- (86) Aangevoerd werd ook dat er door het instellen van anti-dumpingrechten niet meer tassen van EG-fabriek verkocht zouden worden, maar dat meer handtassen uit andere derde landen zouden worden ingevoerd. Het is echter de vraag of dit zal gebeuren gezien de kosten die aan een overschakeling op andere leveranciers zijn verbonden en de hoge handelsmarges van de importeurs. Het wordt meer waarschijnlijk geacht dat de EG-producenten bijzondere inspanningen zullen doen om deze handelaars als klant te verkrijgen waardoor hun omzet zal stijgen. De kwestie zal echter nog nader worden onderzocht.
- (87) Waarschijnlijk zouden importeurs en handelaars het voordeliger vinden om tassen in de Gemeenschap aan te kopen indien het prijsverschil tussen EG-tassen en de ingevoerde tassen minder groot was. Het nadeel van lange leveringstermijnen en de noodzaak in grote hoeveelheden in te voeren om de transportkosten per eenheid te drukken zou worden afgewogen tegen het voordeel van meer

nabije en meer zekere leveringsbronnen in de Gemeenschap.

- (88) Een aantal niet-medewerkende EG-producenten die hun productie gedeeltelijk naar de Volksrepubliek China hadden verplaatst voerden aan dat anti-dumpingmaatregelen tot een verdere vermindering van de werkgelegenheid in hun productiefaciliteiten in de Gemeenschap zouden leiden vanwege de onmogelijkheid de productie van een geringe hoeveelheid handtassen in de Gemeenschap door de invoer van grote hoeveelheden goedkope handtassen uit de Volksrepubliek China te ondersteunen. Een aantal niet-medewerkende EG-producenten (voornamelijk in Duitsland en het Verenigd Koninkrijk) schijnen een geringe productie in de Gemeenschap te kunnen handhaven omdat ze hogere marges kunnen realiseren voor handtassen uit de Volksrepubliek China.
- (89) Verwacht wordt echter dat de anti-dumpingmaatregelen als gevolg zullen hebben dat de EG-producenten meer zullen verkopen, wat ook een voordeel zal zijn voor de EG-producenten die ook handtassen importeren. In ieder geval zullen deze producenten nog steeds in staat zijn handtassen uit de Volksrepubliek China te betrekken. De invoerprijzen van de tassen uit de Volksrepubliek China zullen nog steeds laag zijn, zelfs na het nemen van anti-dumpingmaatregelen omdat deze prijzen niet hoger kunnen zijn dan de Indonesische kosten (en winst) die voor het berekenen van de normale waarde werden aangehouden. Deze kwestie zal echter na de instelling van de voorlopige rechten nader worden onderzocht.

3. Gevolgen voor toeleveranciers

- (90) Indien er geen maatregelen worden genomen is het mogelijk dat er in de Gemeenschap steeds minder bedrijven zullen zijn die handtassen produceren of dat deze bedrijven zelfs geheel verdwijnen. Dit zal rechtstreeks en onmiddellijk van invloed zijn op de EG-bedrijven die de toeleveranciers zijn van de handtassenproducenten in de Gemeenschap. De Commissie heeft informatie ontvangen over de gevolgen die de invoer van afgewerkte handtassen van kunststof en textiel op de toeleveranciers in de Gemeenschap heeft gehad. Door de toename van de invoer van afgewerkte handtassen van textiel en kunststof uit de Volksrepubliek China en omliggende landen werden vele toeleveranciers in de Gemeenschap gedwongen hun bedrijven te sluiten.
- (91) Aangevoerd werd dat, indien anti-dumpingmaatregelen zouden worden genomen, deze van nadelige invloed zouden zijn op andere sectoren zoals de export uit de Gemeenschap naar de Volksrepubliek China van grondstoffen en toebehoren die voor de productie van handtassen

worden gebruikt. Uit het voorgelegde bewijsmateriaal bleek echter dat de meeste producenten in de Volksrepubliek China de toebehoren in het Verre Oosten aankopen, meestal in China zelf, terwijl de grondstoffen in buurlanden, zoals Taiwan en de Republiek Korea, worden aangekocht. De Commissie heeft geen gegevens ontvangen waaruit blijkt dat eventuele anti-dumpingrechten op handtassen van nadelige invloed zouden zijn op de uitvoer van grondstoffen uit de Gemeenschap.

- (92) Uit het bovenstaande volgt dat de EG-producenten van grondstoffen en toebehoren in deze sector er ook bij gebaat zouden zijn indien de EG-producenten van handtassen ten gevolge van de maatregelen hun marktaandeel zouden kunnen handhaven of terugwinnen. Alle EG-producenten die door de Commissie werden bezocht bleken hun grondstoffen en toebehoren bij leveranciers in de Gemeenschap aan te kopen.

4. Gevolgen voor importeurs-handelaars

- (93) Verscheidene importeurs, handelaars en hun representatieve organisaties stelden dat het in hun nadeel zou zijn indien anti-dumpingmaatregelen tegen de invoer van handtassen zouden worden genomen: veel importeurs zouden failliet gaan en in die sector zouden arbeidsplaatsen verloren gaan.
- (94) De gevolgen van de anti-dumpingmaatregelen voor importeurs/handelaars zullen verschillend zijn, afhankelijk van het feit of ze ook andere producten importeren of slechts het betrokken product en of ze uitsluitend in ingevoerde handtassen handelen of in handtassen die in de Gemeenschap of in derde landen zijn geproduceerd. In het eerste geval zullen de gevolgen van de anti-dumpingmaatregelen waarschijnlijk worden afgezwakt door de inkomsten die uit andere producten worden verkregen of uit handtassen die in de Gemeenschap of in derde landen worden vervaardigd. In het tweede geval zullen de gevolgen van de anti-dumpingmaatregelen ernstiger zijn. Deze gevolgen dienen echter te worden gezien in het perspectief van het bewijsmateriaal dat bij in de steekproef opgenomen niet-gelieerde importeurs werd verkregen waaruit bleek dat de bruto handelsmarge tussen de cif-invoerprijs en de aan de kleinhandel aangerekende prijs hoog was, dikwijls meer dan 70-80 %. Deze bruto-handelsmarge bleek voor sommige importeurs ook een aanzienlijke netto handelsmarge op te leveren. Dit aspect zal nader worden onderzocht.
- (95) Enkele importeurs voerden aan dat het na het instellen van anti-dumpingmaatregelen onmogelijk zou zijn nog handtassen uit de Volksrepubliek China te betrekken, waardoor de handelsstromen

ernstig verstoord zouden worden, in die zin dat deze importeurs gedwongen zouden zijn in andere derde landen aan te kopen. Hoe waarschijnlijk dit is, is in punt 86 reeds uiteengezet. De Commissie wijst er nogmaals op dat anti-dumpingmaatregelen niet bedoeld zijn te voorkomen dat uit de betrokken landen producten tegen eerlijke prijzen worden ingevoerd en dat ze ook niet bedoeld zijn handelaars ervan te weerhouden uit andere derde landen in te voeren. Anti-dumpingmaatregelen hebben niet ten doel de EG-producenten tegen de invoer van producten tegen concurrerende prijzen te beschermen. Ze worden uitsluitend ingesteld om oneerlijke concurrentie tegen te gaan.

5. Gevolgen voor de consument

- (96) Aangevoerd werd dat anti-dumpingmaatregelen in dit bijzondere geval een onterechte belasting van de consument zouden betekenen of een beperking van diens keuzemogelijkheden. Ook zouden anti-dumpingmaatregelen nadelig zijn voor mensen met een laag inkomen die slechts goedkope tassen kunnen kopen.
- (97) Het schijnt in dit geval echter onwaarschijnlijk dat de anti-dumpingmaatregelen in de vorm van rechten volledig aan de eindconsument zullen worden doorberekend in de vorm van een aanzienlijke prijsstijging, gezien de ruime handelsmarge van de handelaars in handtassen (zie punt 94). De kosten van anti-dumpingrechten moeten ergens tussen importeur en consument worden gedragen, maar gezien de relatief hoge handelsmarge tussen de cif-invoerprijs en de prijs die de kleinhandel moet betalen van vaak meer dan 70-80 %, is het heel onwaarschijnlijk dat het gehele bedrag van het recht aan de consument moet worden doorberekend.
- (98) Het wordt ook niet waarschijnlijk geacht dat de producenten in de Gemeenschap hun prijzen in de Gemeenschap zullen verhogen. De strategie van deze producenten is gericht op een vermindering van de kosten door een hogere omzet, en op relatief stabiele prijzen waardoor hun producten voor distributeurs aantrekkelijker zullen worden in vergelijking met de ingevoerde producten. In een dergelijke situatie zal de door de consument te betalen prijs weinig of geen wijzigingen ondergaan. Dit punt zal nader worden onderzocht. Het betrokken product is bovendien een modeproduct waarvan geringe prijsstijgingen voor de consument waarschijnlijk niet doorslaggevend zijn.
- (99) Om deze redenen en gezien de hoogte van de prijs-
onderbieding en de marges op het niveau van de importeurs, wordt verwacht dat de rechten geen belangrijke gevolgen zullen hebben op het niveau

van de kleinhandelsprijs van het product. Anderzijds zullen de rechten waarschijnlijk gunstige gevolgen hebben voor de EG-producenten doordat ze de concurrentiepositie van deze producenten bij de verkoop aan handelaars zullen versterken.

6. Handelsversturende gevolgen

- (100) Enkele partijen hebben aangevoerd dat anti-dumpingmaatregelen tot gevolg zullen hebben dat de Chinese markt voor handtassen uit de Gemeenschap wordt gesloten. De export van handtassen uit de Gemeenschap naar de Volksrepubliek China bleek in het onderzoektijdvak slechts 8 000 exemplaren te bedragen, terwijl in dezelfde periode 25 miljoen exemplaren vanuit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap werden uitgevoerd. De kwestie van de toegang van handtassen uit de Gemeenschap tot de Chinese markt is nagenoeg zonder betekenis, daar bij de invoer van handtassen in de Volksrepubliek China rechten van ongeveer 45 % worden geheven.

7. Conclusie betreffende het belang van de Gemeenschap

- (101) Na de verscheidene betrokken belangen te hebben afgewogen is de Commissie van oordeel dat er een aantal redenen zijn die ervoor pleiten maatregelen te nemen, terwijl er geen dwingende redenen schijnen tegen bedoelde invoer geen maatregelen te nemen.

Indien de bedrijfstak van de Gemeenschap niet tegen de gevolgen van schadeveroorzakende dumping beschermd zou worden, dan zouden de problemen van deze bedrijfstak steeds groter worden en zou deze bedrijfstak uiteindelijk kunnen verdwijnen of zijn productie buiten de Gemeenschap verplaatsen.

Er wordt nogmaals op gewezen dat de meeste producenten in deze sector kleine en middelgrote bedrijven zijn die voor het merendeel zijn gevestigd in gebieden die voor steun uit de Structuurfondsen van de Gemeenschap in aanmerking komen, hetgeen nog een extra argument ten gunste van het instellen van maatregelen is.

H. VOORLOPIG RECHT

- (102) Gezien de grote verscheidenheid aan handtassen dienen de maatregelen de vorm van een ad-valoremrecht aan te nemen. Bij het vaststellen van de hoogte van het recht heeft de Commissie rekening gehouden met de vastgestelde dumpingmarge en het bedrag dat nodig is om een einde te maken aan de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt.
- (103) Bij het vaststellen van de schade-eliminatiemarge heeft de Commissie rekening gehouden met het feit dat de invoer van handtassen uit de Volksrepubliek China met een aanzienlijke prijsopbodding gepaard ging, waardoor de winstgevendheid van de

EG-bedrijven werd aangetast, de werkgelegenheid bij die bedrijven achteruitging en een aantal van deze bedrijven zelfs moest worden gesloten. Om te voorkomen dat deze bedrijven verdere schade wordt toegebracht, dienen de exportprijzen van handtassen uit de Volksrepubliek China tot een niveau te stijgen waarop de EG-producenten hun kosten kunnen dekken en een redelijke winst kunnen maken.

- (104) Bij het onderzoek werd vastgesteld dat een winstmarge van 5 % als een minimum moest worden beschouwd indien men rekening hield met de noodzakelijke investeringen op lange termijn. Redelijkerwijze mag worden aangenomen dat de bedrijfstak van de Gemeenschap deze winstmarge kan maken bij afwezigheid van schadeveroorzakende dumping.
- (105) Voor de berekening van de schadedrempel, d.w.z. de onderprijzingsmarge, werd aan het percentage van de vastgestelde prijsopbodding het gewogen gemiddelde van de gedeelde winst van de in de steekproef opgenomen EG-producenten gedurende het onderzoektijdvak toegevoegd, per categorie tassen. De gedeelde winst bleek op die basis 3,7 % te bedragen. De gewogen gemiddelde schademarge bedraagt derhalve 32 %. In procenten van de franco prijs grens Gemeenschap bedraagt de schademarge 39,2 %.
- (106) Voor de bedrijven die op hun verzoek een individuele behandeling hadden gekregen, waren de schademarges, in procenten van de prijs franco grens Gemeenschap, als volgt:
- Daar de dumpingmarge voor Shilton nul was, was het, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening, niet nodig voor dit bedrijf een individuele schademarge te berekenen.
 - Voor Lee & Man bedroeg de schademarge 30,7 %.
- (107) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening bedraagt het anti-dumpingrecht, daar de schademarge beneden de dumpingmarge ligt, 39,2 % van de franco prijs grens Gemeenschap.
- Voor de bedrijven die een individuele behandeling verkregen, dient het anti-dumpingrecht het volgende te zijn:
- Jane Shilton: nul
 - Lee & Man: 30,7 %.

I. SLOTBEPALING

- (108) Gelet op de beginselen van behoorlijk bestuur, dient een periode te worden vastgesteld waarbinnen belanghebbenden opmerkingen kunnen maken en kunnen vragen te worden gehoord. Voorts wordt erop gewezen dat alle bevindingen in het kader van deze verordening voorlopig zijn en in het kader van een eventueel voorstel van de Commissie tot instelling van een definitief recht herzien kunnen worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een voorlopig anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van handtassen, ingedeeld onder de GN-codes 4202 22 10, 4202 22 90 en 4202 21 00, van oorsprong uit de Volksrepubliek China.
2. Het voorlopige anti-dumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaaring, is als volgt:

Land	Producten vervaardigd door	Recht	Aanvullende Taric-code
Volksrepubliek China	Alle bedrijven, met uitzondering van:	39,2 %	8900
	— Lee & Man Handbags Manufacturing Ltd	30,7 %	8960
	— Jane Shilton (Pacific) Ltd	0,0 %	8961

3. De bepalingen inzake douanerechten zijn van toepassing, tenzij anders bepaald.
4. De in lid 1 bedoelde producten kunnen in de Gemeenschap uitsluitend in het vrije verkeer worden gebracht, nadat daarvoor een zekerheid is gesteld ter hoogte van het bedrag van het voorlopige recht.

Artikel 2

Ingevolge de artikelen 20 en 21 van Verordening (EG) nr. 384/96 kunnen belanghebbenden binnen een maand na de inwerkingtreding van deze verordening schriftelijk opmerkingen maken en vragen door de Commissie te worden gehoord.

Artikel 3

Onverminderd de artikelen 7, 9, 10 en 14 van Verordening (EG) nr. 384/96 is artikel 1 van deze verordening zes maanden van toepassing, tenzij de Raad, vóór het verstrijken van deze periode, definitieve maatregelen vaststelt.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 februari 1997.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

BESCHIKKING Nr. 210/97/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 19 december 1996

houdende goedkeuring van een actieprogramma voor de douane in de Gemeenschap („Douane 2000”)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾ en gezien de op 10 oktober 1996 door het Bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerp-tekst,

- (1) Overwegende dat de voltooiing van de interne markt op 1 januari 1993, de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de uitbreiding van de Unie met nieuwe Lid-Staten, de uitbreiding van het communautair douanevervoer tot Polen, de Tsjechische Republiek, Slowakije en Hongarije en de snelle ontwikkeling van het handelsverkeer van de Gemeenschap met de rest van de wereld die het resultaat is van, onder meer, de overeenkomsten die in april 1994 in het kader van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (GATT) werden ondertekend en op 19 december 1994 werden goedgekeurd door de Raad, het noodzakelijk maken dat een duidelijke strategie wordt vastgesteld en uitgevoerd zodat de taak die de douane in de Gemeenschap moet vervullen beter omschreven kan worden;
- (2) Overwegende dat met de totstandbrenging van de interne markt weliswaar de controles op goederen aan alle binnengrenzen van de Unie kwamen te vervallen, maar dat er tussen de thuismarkten van de Lid-Staten en de interne markt toch nog altijd aanzienlijke verschillen bestaan en dat de verdere ontwikkeling van de interne markt tot een echte Europese „thuismarkt” derhalve moet worden gestimuleerd;
- (3) Overwegende dat de Lid-Staten en de Commissie alle maatregelen nemen die vereist zijn voor de optimale uitoefening van de verantwoordelijkheden die de douanediens ten ontenen aan de bepalingen die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging van het

Gemeenschapsbeleid, met name in het kader van de controle op de toepassing van het gemeenschappelijk handels-, landbouw- en visserijbeleid;

- (4) Overwegende dat het ontbreken van binnengrenzen, waardoor de goederenbewegingen in het gehele douanegebied van de Gemeenschap zonder douaneformaliteiten kunnen plaatsvinden, procedures en controles noodzakelijk maakt die op elke plaats van dat douanegebied waar goederen binnenkomen of vertrekken met dezelfde mate van doeltreffendheid worden uitgevoerd, opdat de tenuitvoerlegging van de communautaire beleidsmaatregelen en de bescherming van de legitieme belangen van de burgers en van de deelnemers aan het economisch verkeer alsmede de financiële belangen van de Gemeenschap worden verzekerd, met inachtneming van de vereisten voor een snel en vlot verloop van de buitenlandse handel;
- (5) Overwegende dat de tenuitvoerlegging van deze procedures en controles op de plaats van binnenkomst in of vertrek uit het douanegebied van de Gemeenschap of op de plaats waar de in- en uitklaringsformaliteiten worden vervuld, berust bij de douaneadministraties van de Lid-Staten; dat een doeltreffend optreden van deze douaneadministraties noodzakelijk is om een goed beheer van de interne markt te waarborgen; dat in gevallen waarin het noodzakelijk is met name een hoog niveau van bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap te verzekeren, de aard van de te verrichten controles wordt bepaald door criteria waarover op Gemeenschapsniveau overeenstemming is bereikt;
- (6) Overwegende dat met het oog op de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschap de samenwerking dusdanig moet worden geïntensiveerd dat de douaneadministraties van de Lid-Staten even efficiënt en effectief kunnen functioneren als één enkele administratie;
- (7) Overwegende dat een gelijkwaardig resultaat van het douaneoptreden bij de toepassing van het Gemeenschapsrecht slechts door nauwere samenwerking tussen de douaneadministraties van de Lid-Staten onderling en tussen deze laatste en de Commissie kan worden bereikt; dat de uitbreiding van deze samenwerking de doeltreffendheid van de instrumenten voor het beheer van de grenzen van de interne markt, zoals Verordening (EEG) nr. 339/93 van de Raad van 8 februari 1993 betreffende

⁽¹⁾ PB nr. C 346 van 23. 12. 1995, blz. 4, en PB nr. C 23 van 27. 1. 1996, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 301 van 13. 11. 1995, blz. 5.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 25 oktober 1995 (PB nr. C 308 van 20. 11. 1995, blz. 46), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 22 december 1995 (PB nr. C 37 van 9. 2. 1996, blz. 11), besluit van het Europees Parlement van 16 april 1996 (PB nr. C 141 van 13. 5. 1996, blz. 36), besluit van het Europees Parlement van 10 december 1996 en besluit van de Raad van 19 december 1996.

controles op de overeenstemming van uit derde landen ingevoerde produkten met de op het gebied van de produktveiligheid toepasselijke voorschriften⁽¹⁾, alleen maar kan verbeteren;

- (8) Overwegende dat de Commissie in haar mededeling van 16 februari 1994 aan het Europees Parlement en de Raad over de ontwikkeling van de administratieve samenwerking voor de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving in het kader van de interne markt de douane heeft genoemd als één van de gebieden die onder de bevoegdheid van de Gemeenschap moeten vallen; dat de Raad de Commissie en de Lid-Staten in zijn resolutie van 16 juni 1994 over hetzelfde onderwerp⁽²⁾ heeft verzocht de werkzaamheden op dit gebied onverdroten voort te zetten;
- (9) Overwegende dat de noodzakelijke rol van de douane bij de bestrijding van de groei van de illegale handel en de fraude benadrukt moet worden en dat de Gemeenschap, binnen de grenzen van haar eigen bevoegdheden, de maatregelen van de Lid-Staten op dit gebied moet kunnen steunen; dat, zonder afbreuk te doen aan de verplichtingen die voortvloeien uit Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften⁽³⁾ of uit elke andere verordening die deze zou vervangen, alle mogelijkheden die geboden worden door de communautaire regelgeving inzake administratieve samenwerking ten volle benut moeten worden;
- (10) Overwegende dat een dergelijk resultaat niet met afzonderlijke maatregelen van de Lid-Staten kan worden bereikt en dat het noodzakelijk is de douanevoorschriften zodanig toe te passen dat de goede werking van de interne markt verzekerd is; dat er dus een communautair kader moet komen waarbinnen programma's en prioriteiten kunnen worden vastgesteld die het mogelijk maken het optreden van de Gemeenschap en de Lid-Staten te coördineren teneinde de douaneadministraties aan te passen aan de taken die zij in een markt zonder binnengrenzen moeten vervullen;
- (11) Overwegende dat de tenuitvoerlegging van een communautair actieprogramma één van de meest geschikte middelen is om deze doelstellingen te verwezenlijken; dat de Commissie in de op te stellen tussentijdse en eindverslagen beziet of het voor een betere opleiding van de douaneambtenaren van de Lid-Staten op het gebied van het Gemeenschapsrecht dienstig is dat een douaneopleidingsinstituut wordt opgericht;
- (12) Overwegende dat in artikel 127 van het Verdrag wordt bepaald dat het optreden van de Gemeenschap

op het gebied van de beroepsopleiding plaatsvindt met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten voor de inhoud en de opzet van de beroepsopleiding;

- (13) Overwegende dat de doelstellingen van genoemd actieprogramma opgenomen moeten worden in een gemeenschappelijk kader van de Gemeenschap en de Lid-Staten dat hun optreden moet sturen;
- (14) Overwegende dat een eerste initiatief op dit gebied werd genomen in de vorm van het communautair actieprogramma voor de beroepsopleiding van douaneambtenaren (Matthaeus-programma), ingesteld bij Beschikking 91/341/EEG⁽⁴⁾;
- (15) Overwegende dat bij de opleiding en de technische samenwerking rekening dient te worden gehouden met de externe dimensie van het optreden van de Gemeenschap en de Lid-Staten; dat de Lid-Staten kunnen bepalen dat hun geüniformeerde ambtenaren, op de plaatsen waar men het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomt of verlaat, zichtbaar het symbool met de twaalf sterren van de Europese Gemeenschap dragen;
- (16) Overwegende dat de Gemeenschap en de Lid-Staten bijdragen aan de financiering van het actieprogramma en dat de bijdrage die ten laste van de algemene begroting van de Gemeenschappen komt in afdeling III (Commissie) zal worden opgenomen; dat in deze beschikking voor de gehele looptijd van het programma financiële middelen worden vastgesteld die voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure het voornaamste referentiepunt vormen in de zin van punt 1 van de verklaring van het Europees Parlement, van de Raad en van de Commissie van 6 maart 1995;
- (17) Overwegende dat het dienstig is een programma met een looptijd van vijf jaar vast te stellen;
- (18) Overwegende dat het onderhavige programma de leidende beginselen bepaalt voor het douanebeleid voor de vijf volgende jaren; dat de coördinatie en de organisatie van de tenuitvoerlegging van het onderhavige programma geschiedt in partnerschap tussen de Commissie en de Lid-Staten in het Comité douanebeleid dat bestaat uit de directeurs-generaal Douanezaken van de Commissie en de Lid-Staten of hun vertegenwoordigers;
- (19) Overwegende dat het onderhavige actieprogramma gebaseerd is op de ervaringen die met het in 1994 door de Commissie geëntameerde proefproject zijn opgedaan, en rekening houdt met de bevindingen van haar mededeling „Fraude in de regeling voor douanevervoer, voorgestelde oplossingen en toekomstperspectieven” van 29 maart 1995;
- (20) Overwegende dat het onderhavige programma binnen het kader valt van de bij het Verdrag omschreven bevoegdheden en rekening houdt met het subsidiariteits- en het proportionaliteitsbeginsel,

⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 17. 2. 1993, blz. 1. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽²⁾ PB nr. C 179 van 1. 7. 1994, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 144 van 2. 6. 1981, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 945/87 (PB nr. L 90 van 2. 4. 1987, blz. 3).

⁽⁴⁾ PB nr. L 187 van 13. 7. 1991, blz. 41.

HEBBERN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Vaststelling van het programma

1. Bij deze beschikking wordt een actieprogramma van de Gemeenschap vastgesteld ter ondersteuning en aanvulling van de door de Lid-Staten genomen maatregelen op douanegebied.
2. Het actieprogramma wordt „programma Douane 2000” genoemd en wordt vastgesteld voor de periode van 1 januari 1996 tot en met 31 december 2000.
3. De maatregelen van de Gemeenschap zijn gebaseerd op de in artikel 4 genoemde gemeenschappelijke doelstellingen voor de tenuitvoerlegging van dit programma.
4. De procedure voor de tenuitvoerlegging en de evaluatie van het onderhavige programma is vastgelegd in artikel 3, respectievelijk artikel 17.
5. In deze richtlijn wordt verstaan onder „douaneadministratie” de administratie die bevoegd is om de douanewetgeving toe te passen.

Artikel 2

Maatregelen die bijdragen tot het besef deel uit te maken van de douane in de Gemeenschap

De Lid-Staten kunnen bepalen dat hun geüniformeerde ambtenaren, op de plaatsen waar men het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomt of verlaat, zichtbaar het symbool met de twaalf sterren van de Europese Gemeenschap dragen.

Artikel 3

Tenuitvoerlegging van het programma

De coördinatie en de organisatie van de tenuitvoerlegging van dit programma geschieden in partnerschap tussen de Commissie en de Lid-Staten in het Comité douanebeleid dat bestaat uit de directeuren-generaal Douanezaken van de Commissie en de Lid-Staten of hun vertegenwoordigers, die hiertoe volgens hun onderscheiden bevoegdheden de nodige maatregelen nemen.

Artikel 4

Gemeenschappelijke doelstellingen

De Gemeenschappelijke doelstellingen bedoeld in artikel 1, lid 3, op basis waarvan de Commissie en de Lid-Staten bepaalde programma's en prioriteiten formuleren met het doel een gecoördineerd optreden vast te stellen en ten uitvoer te leggen om te verzekeren dat het douaneoptreden beantwoordt aan de behoeften van de interne markt van de Gemeenschap, beogen:

1. een toepassing van het Gemeenschapsrecht te verzekeren die op alle plaatsen van het douanegebied van de Gemeenschap gelijkwaardige resultaten waarborgt, om:
 - verstoringen die nadelig zijn voor de goede werking van de interne markt en die zich kunnen

voordoen indien de douaneprocedures in de verschillende delen van de Gemeenschap op heterogene wijze worden toegepast, te voorkomen;

- de, met name financiële, belangen van de Gemeenschap te beschermen;
 - alle burgers en deelnemers aan het economisch verkeer in de Gemeenschap dezelfde bescherming te verlenen, ongeacht de plaats binnen het douanegebied van de Gemeenschap waar de in- en uitklaringsformaliteiten worden vervuld, zonder dat het noodzakelijke vlote verloop van het internationale handelsverkeer daardoor wordt belemmerd;
2. een bezinningskader te creëren om te bewerkstelligen dat de communautaire dimensie in acht wordt genomen bij de organisatie van de diensten en bij het installeren van de infrastructuur en de uitrusting, en te bevorderen dat de materiële middelen voor de tenuitvoerlegging van de communautaire regelgeving gemeenschappelijk worden gebruikt;
 3. de initiatieven te bevorderen van de Lid-Staten om afzonderlijk of gezamenlijk de algehele doeltreffendheid van de douaneadministraties bij de uitoefening van hun taak te verbeteren;
 4. de Lid-Staten behulpzaam te zijn bij de ontwikkeling van de opleiding van de ambtenaren van de douaneadministraties door deze opleiding aan te passen aan de evolutie van hun rol bij de toepassing van de communautaire douanevoorschriften en van het gemeenschappelijk beleid aan de buitengrenzen;
 5. door passende initiatieven op het gebied van opleiding, technische bijstand en samenwerking, bij te dragen tot de oprichting of de ontwikkeling van hoogwaardige douanediensdiensten in derde landen die, in het kader van overeenkomsten die door de Gemeenschap met deze derde landen zijn gesloten of zullen worden gesloten, de wens daartoe te kennen geven en, terzelfder tijd, bij te dragen aan de ontwikkeling van de buitenlandse handel van de Gemeenschap;
 6. de transparantie en de doeltreffendheid van het douaneoptreden te bevorderen ten gunste van het legale handelsverkeer, door het versterken van de betrekkingen tussen de douaneadministraties van de Gemeenschap, het bedrijfsleven, de juridische en de wetenschappelijke kringen en de deelnemers aan het internationale handelsverkeer;
 7. de douaneadministraties van de geassocieerde landen die tot de Europese Unie willen toetreden, bij te staan.

Artikel 5

Douanecontroles

De Lid-Staten en de Commissie, in overeenstemming met de doelstellingen van artikel 4, punt 1:

1. vergewissen zich ervan dat de douanecontroles de, met name financiële, belangen van de Gemeenschap beschermen, een daadwerkelijke, doeltreffende en homogene toepassing van de communautaire regelgeving en van alle vormen van gemeenschappelijk beleid waarborgen, een gelijkwaardig niveau van bescherming

bieden en het mogelijk maken om na te gaan of de procedures met betrekking tot de naleving van technische normen, de veiligheid van ingevoerde produkten en inzake gevaarlijke produkten in acht zijn genomen, ongeacht de plaats binnen het douanegebied van de Gemeenschap waar de in- en uitklaringsformaliteiten zijn vervuld en waarborgen daarbij een vlot verloop van het handelsverkeer;

2. zien er in het bijzonder op toe dat de douaneadministraties doeltreffend kunnen optreden met het oog op de goede toepassing van overige communautaire bepalingen die van invloed zijn op de controle op de plaats van binnenkomst in of vertrek uit het douanegebied van de Gemeenschap en op de plaats waar de in- en uitklaringsformaliteiten worden vervuld. Dit geldt met name voor de bepalingen inzake de gemeenschappelijke beleidsterreinen, de ontwikkelingssamenwerking, de bescherming van de intellectuele eigendom, het milieu, de consumenten en het cultureel erfgoed;
3. werken samen om gelijkwaardige resultaten te bereiken, zowel wat de controle als wat de vereenvoudiging van het handelsverkeer betreft, om verstoringen van de mededingingsverhoudingen die kunnen leiden tot het verleggen van handelsstromen te voorkomen en om een gelijke behandeling van alle deelnemers aan het economisch verkeer te waarborgen;
4. passen voor de verwezenlijking van deze doelstellingen de werkmethode, de uitrustingen en materiële middelen aan om de doeltreffendheid van de controles te versterken; moedigen in het bijzonder de ontwikkeling aan van technieken voor doelgerichte controle, risicoanalyse en controle achteraf en leggen waar nodig de aard van de controles vast teneinde tot gelijkwaardige resultaten te komen;
5. zien erop toe dat de administratieve sancties op inbreuken op de communautaire regelgeving doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn;
6. maken ten volle gebruik van alle mogelijkheden die worden geboden door de communautaire wetgeving inzake administratieve samenwerking en de met derde landen gesloten overeenkomsten voor wederzijdse bijstand;
7. maken gebruik van adequate analyse- en evaluatiemethodes om de toepassing van de controles en procedures te beoordelen;
8. verrichten een onderzoek naar de bevoegdheden van de ambtenaren van de douaneadministraties van de Lid-Staten en dragen er zorg voor dat een zo goed mogelijk gebruik van de beschikbare middelen wordt bevorderd.

Artikel 6

Toezicht op en gelijkwaardigheid van de communautaire regelgeving en procedures

1. De Commissie zorgt in partnerschap met de Lid-Staten en in nauw overleg met de economische partners voor een permanent toezicht op de toepassing van de communautaire regelgeving en procedures zoals die met

name in het Communautaire Douanewetboek opgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2913/92⁽¹⁾ en de toepassingsbepalingen ervan voorkomen.

2. Dit toezicht heeft ten doel te verzekeren dat de communautaire regelgeving en procedures gelijkwaardig zijn:

- voor de bescherming van de belangen van de Gemeenschap en van haar Lid-Staten;
- voor de behoeften van de deelnemers aan het internationale handelsverkeer, met name door vereenvoudiging van de regelgeving en procedures.

3. De Commissie en de Lid-Staten trachten door middel van de uitvoering van de gemeenschappelijke acties als omschreven in artikel 10 na te gaan welke moeilijkheden zich bij de toepassing van deze regelgeving voordoen en welke problemen afwijkende praktijken zouden kunnen veroorzaken voor de werking van de interne markt.

Artikel 7

Invordering

Teneinde de resultaten bij de invordering van niet betaalde of ontdoken douanerechten of de terugvordering van ten onrechte betaalde bedragen te verbeteren, dient de Commissie een verslag in over de rechtsregels van de Lid-Staten en de problemen die hun douanediensten ondervinden.

In het kader van haar bevoegdheden stelt de Commissie alles in het werk om de maatregelen die de Lid-Staten op dit gebied hebben getroffen te coördineren en stelt zij alle wijzigingen voor die wenselijk zijn om de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen.

Artikel 8

Fraudebestrijding

1. Ter verwezenlijking van de in artikel 4, punten 1 en 2, en artikel 5, punten 2 en 5, genoemde doelstellingen stellen de Commissie en de Lid-Staten alles in het werk om de beschikbare middelen voor het bestrijden van fraude en illegale handel op de meest rationele en doeltreffende wijze te gebruiken. Deze maatregelen betreffen alle communautaire regelingen of bepalingen die van toepassing zijn op het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen, met inbegrip van het verblijf en het douanevervoer van goederen in het kader van dat handelsverkeer.

2. Met het oog hierop ontwerpen, voeren en ontwikkelen de Commissie en de Lid-Staten een beleid, op het niveau van de Gemeenschap, voor de bestrijding van fraude op douanegebied, om rekening te houden met de ontwikkelingen die zich voordoen bij de opbouw van Europa, de internationale verplichtingen van de Gemeenschap en de evolutie van het douanewerk in dit verband, waarbij zij een optimaal en complementair gebruik maken van hun beschikbare middelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

Dit beleid beoogt met name:

1. een maximale benutting van de bestaande wetgeving en, indien nodig, de wijziging daarvan;
2. een verbetering van het verzamelen, analyseren, verspreiden en exploiteren van informatie op het niveau van de Gemeenschap door zoveel mogelijk gebruik te maken van informatica, en een zo snel mogelijke verdere automatisering van de douanediensten; dit omvat:
 - de noodzaak voor de Commissie en de Lid-Staten om de nodige initiatieven te nemen in het kader van de TIR-overeenkomst met het oog op de controle van het gebruik van TIR-carnets met behulp van computers;
 - automatisering van het communautair douanevervoer voor 1998;
3. het in kaart brengen van de belemmeringen voor een doeltreffend optreden en samenwerken bij de bestrijding van fraude, en meer bepaald wat betreft de taak en de bevoegdheden van de ambtenaren van de douaneadministraties, om deze belemmeringen voor zover mogelijk uit de weg te ruimen;
4. de toepassing van doeltreffende sancties;
5. de voortzetting en ontwikkeling van gecoördineerde acties, met name communautaire onderzoeks- of controlemissies in derde landen;
6. het ontwikkelen van de samenwerking met derde landen, in het bijzonder de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, en met de bevoegde internationale organisaties evenals met het betrokken bedrijfsleven;
7. een meer intensief gebruik, ten behoeve van de gehele Gemeenschap, van de bekwaamheden van het personeel van de Commissie en van de Lid-Staten in derde landen;
8. het volgen van de behandeling van onregelmatigheden.

Artikel 9

Verbetering van de werkmethoden

De Commissie steunt acties die erop gericht zijn de werkmethoden van de douaneadministraties te verbeteren. In partnerschap met de Lid-Staten moedigt zij de gecoördineerde ontwikkeling en de toepassing van nieuwe werkmethoden aan, met name op de hiernavolgende gebieden:

1. risico-analyse, om vast te stellen of de goederen die aan douanecontrole worden onderworpen het voorwerp moeten uitmaken van een controle van de documenten of van een fysieke controle alvorens te worden vrijgegeven;

2. accountantscontrole van ondernemingen;
3. vereenvoudigde procedures voor het brengen van goederen onder een douanebestemming en voor zuivering;
4. het gebruik van automatische gegevensverwerking bij douaneprocedures, met inbegrip van de modernste technieken voor de elektronische uitwisseling van gegevens, rekening houdende met de huidige stand van de automatisering bij de nationale douaneadministraties en met de belangen van de deelnemers aan het economisch verkeer in de Gemeenschap, alsmede met de internationale ontwikkelingen op dit gebied; de Commissie verricht in partnerschap met de Lid-Staten een studie naar de mogelijkheden om computersystemen te ontwikkelen die de uitwisseling van informatie tussen de douaneadministraties vergemakkelijken;
5. het maken van afspraken (memoranda of understanding) met de deelnemers aan het economisch verkeer over de invoering van adequate systemen voor controle, verificatie en uitwisseling van inlichtingen of gegevens die kunnen bijdragen tot de bescherming van de belangen van de Gemeenschap.

Artikel 10

Specifieke gemeenschappelijke acties

1. Met het oog op met name de tenuitvoerlegging van de in dit programma omschreven acties, stelt de Commissie elk jaar in partnerschap met de Lid-Staten vast in welke specifieke sectoren van de communautaire douanewetgeving waarnemingsacties zullen worden uitgevoerd.

Deze waarnemingsacties worden uitgevoerd door gemengde werkgroepen, bestaande uit douanedeskundigen van de Lid-Staten en van de Commissie.

De aldus samengestelde groepen zullen op thematische grondslag bepaalde plaatsen binnen het douanegebied van de Gemeenschap bezoeken. Na afloop van deze bezoeken stellen zij een verslag op waarin de beste werkmethoden en de eventuele moeilijkheden bij de tenuitvoerlegging van de regelgeving op de onderscheiden bezochte plaatsen worden omschreven en geanalyseerd en eventueel suggesties voor verbeteringen, zowel van de communautaire regelgeving als van de gebruikte werkmethoden, worden gedaan, met het doel de douane in haar geheel doelmatiger te doen functioneren. De verslagen van deze deskundigen worden aan de bevoegde diensten van de Lid-Staten en van de Commissie meegedeeld.

2. Naast deze waarnemingsacties zal de Commissie, in partnerschap met de Lid-Staten, tevens met name:
 - a) aanvullende studies verrichten om de zienswijze van de diverse deelnemers aan het internationale handelsverkeer te leren kennen;
 - b) werkgroepen oprichten en seminars organiseren teneinde na te gaan met welke middelen het functioneren van de douaneadministraties op gecoördineerde wijze kan worden verbeterd.

*Artikel 11***Rol en bevoegdheden van de ambtenaren der douaneadministraties**

In het kader van artikel 3 wordt nagegaan over welke bevoegdheden de ambtenaren van de douaneadministraties van de Lid-Staten beschikken met het oog op de rol die zij moeten vervullen bij de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving.

*Artikel 12***Rationeel en gecoördineerd gebruik van de middelen**

1. Met het oog op de tenuitvoerlegging van artikel 4, punt 2, zal de Commissie een communautaire overleg- en coördinatieprocedure instellen opdat er rekening wordt gehouden met de vereisten van de interne markt en met de behoeften van de Lid-Staten.

2. In het kader van deze communautaire overleg- en coördinatieprocedure zal de Commissie, in partnerschap met de Lid-Staten, vaststellen welke middelen nodig zijn voor de acties op douanegebied en met welke financiële middelen deze kunnen worden uitgevoerd, met name door gebruik te maken van alle financieringsinstrumenten waarover de Gemeenschap beschikt, door gezamenlijke activiteiten en door het uitvoeren van andere regelingen of acties die noodzakelijk kunnen blijken te zijn voor het verwezenlijken van de doelstellingen van dit programma.

3. Om te helpen bepalen welke actiemogelijkheden er zijn, zal de Commissie vergaderingen van deskundigen bijeenroepen en seminars organiseren, waarbij, indien nodig, ook vertegenwoordigers van de desbetreffende bedrijfstakken betrokken zullen worden.

4. De Commissie zal in partnerschap met de Lid-Staten toezien op de bevordering van een optimaal gebruik van de financiële middelen via vereenvoudigde douanevoorschriften en -procedures in het gebruik van informatietechnologieën.

*Artikel 13***Administratieve douanesancties**

1. Om te waarborgen dat de sancties leiden tot een overall even doeltreffende toepassing van de communautaire wetgeving en om op een doeltreffende wijze de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen, zal de Commissie, in partnerschap met de Lid-Staten en met inachtneming van:

- de beginselen van artikel 5, punt 5,
- de respectieve bevoegdheden van de Gemeenschap en de Lid-Staten, alsmede van de beginselen van het nationale recht van de Lid-Staten, in het licht van het subsidiariteits- en het proportionaliteitsbeginsel,

aan de hand van de verplichtingen voortvloeiend uit het Communautair Douanewetboek en de toepassingsbepalingen daarvan en op basis van een vergelijkende studie van hun omschrijving en indeling in de rechtsorde van de Lid-Staten de onregelmatigheden op douanegebied vaststellen, rekening houdende met de ernst van de onregelmatigheid. Om deze doelstellingen te verwezenlijken dient de Commissie de door haar nodig geachte voorstellen in.

2. De Commissie stelt de begrotingsautoriteit in kennis van de maatregelen die zij genomen heeft.

*Artikel 14***Opleidingsacties**

1. De Lid-Staten en de Commissie leggen de maatregelen ten uitvoer die nodig zijn om de in artikel 4, punt 4, vastgelegde doelstellingen te verwezenlijken en houden daarbij rekening met Beschikking 91/341/EEG en met de onderscheiden bevoegdheden op het gebied van het opleidingsbeleid.

2. Er wordt bijzondere aandacht geschonken aan de ontwikkeling van de opleiding van docenten en van de basisopleiding van douaneambtenaren, teneinde gemeenschappelijke lespakketten betreffende het geheel van de douanevoorschriften en -procedures en de gemeenschappelijke beleidsmaatregelen op te stellen en te introduceren. Teneinde de inspanningen van de Lid-Staten op het gebied van permanente scholing te ondersteunen moeten er specifieke acties worden opgezet en gevoerd om het personeel van de douaneadministraties het opleidingsniveau te geven dat noodzakelijk is voor de uitoefening van zijn taak.

3. Deze opleiding wordt aangevuld met acties die erop gericht zijn de douane van de Gemeenschap vertrouwd te maken met de beste werkmethode en -technieken die door de douaneadministraties van derde landen zijn ontwikkeld en meer in het algemeen met een nauwere samenwerking met deze landen.

Met het oog hierop kunnen, afhankelijk van de vastgestelde behoeften en op basis van wederkerigheid, uitwisselingen met ambtenaren van deze administraties en opleidingsseminars worden georganiseerd. De met de ambtenaren van de douaneadministraties van de Gemeenschap verband houdende kosten alsmede een per geval te bepalen bijdrage in de kosten in verband met de organisatie van seminars, komen ten laste van de begroting van de Gemeenschap. Omwille van een goed financieel beheer financiert de Commissie de activiteiten en de organisatie van de seminars met de gunstigste kosteneffectiviteit.

4. De Commissie gaat in partnerschap met de Lid-Staten de mogelijkheden na om een opleidingsbeleid voor de douane tot stand te brengen, inclusief door de nationale administraties op te zetten opleidingsprogramma's met een gemeenschappelijke basis, dat enerzijds gericht is op een gemeenschappelijke opleiding voor leidinggevende ambtenaren van de douaneadministraties van de Lid-Staten en van de Commissie of de andere communautaire instellingen en anderzijds op de bijscholing van deze ambtenaren tijdens hun loopbaan, en dat de uitwisseling van ervaringen en de organisatie van seminars op het grondgebied van de Gemeenschap omvat.

5. De opleiding van de douaneambtenaren zoals voorzien in het Mattheus-programma wordt uitgebreid naar de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa die willen toetreden tot de Europese Unie als de ervaring die is opgedaan met de huidige proefprojecten zulks rechtvaardigt.

*Artikel 15***Acties op het gebied van opleiding en technische bijstand aan de douaneadministraties van derde landen**

Voor de toepassing van artikel 4, punt 5, coördineert de Commissie, in partnerschap met de Lid-Staten, de acties op het gebied van technische opleiding, bijstand en samenwerking van de Gemeenschap en de Lid-Staten ten behoeve van de douaneadministraties van derde landen, teneinde de coherentie van de communautaire maatregelen inzake opleiding, zowel extern als intern, te waarborgen. De Commissie zorgt ook, in partnerschap met de Lid-Staten en binnen de grenzen van de beschikbare middelen, voor de tenuitvoerlegging van de acties op het gebied van technische opleiding, bijstand en samenwerking ten behoeve van de administraties van derde landen. In dit verband neemt zij de kosten van deze acties voor haar rekening.

*Artikel 16***Betrekkingen met de deelnemers aan het internationale handelsverkeer**

1. Voor de tenuitvoerlegging van artikel 4, punt 6, organiseert de Commissie acties of steunt zij initiatieven van de Lid-Staten die erop gericht zijn de betrekkingen tussen de douaneadministraties van de Gemeenschap en de deelnemers aan het internationale handelsverkeer te verbeteren en te intensiveren. Daarbij houdt zij terdege rekening met de ervaring en de informatie van de deelnemers aan het internationale handelsverkeer.

2. Deze acties bestaan met name in:

- de vervaardiging, publikatie en verspreiding van informatiedragers met behulp waarvan de marktdeelnemers een betere kennis van de douaneprocedures kunnen verwerven, in het bijzonder van de vereenvoudigde in- en uitklaringsprocedures die erop gericht zijn de concurrentiepositie van de communautaire economie te verbeteren;
- een diepgaande dialoog tussen het bedrijfsleven, de Commissie en de Lid-Staten, met name over de beoogde douanemaatregelen die de economische bedrijvigheid belangrijk kunnen beïnvloeden, de vereenvoudiging van de douanevoorschriften en -procedures en de in artikel 4, punt 1, genoemde onderwerpen;
- opleidingsacties die erop gericht zijn de kennis van de communautaire wetgeving bij de diverse deelnemers aan het internationale handelsverkeer te verbeteren.

*Artikel 17***Evaluatie en verslagen**

1. Dit programma zal voortdurend geëvalueerd worden in partnerschap tussen de Commissie en de Lid-Staten.

Dit geschiedt door middel van de in lid 2 bedoelde verslagen en door specifieke activiteiten.

2. De Lid-Staten doen de Commissie:

— uiterlijk op 31 december 1997 een tussentijds rapport en

— uiterlijk op 30 juni 1999 een eindrapport

betreffende de uitvoering en de resultaten van het onderhavige programma toekomen.

3. De Commissie zal het Europees Parlement en de Raad:

— uiterlijk op 30 juni 1998 een tussentijds verslag betreffende de uitvoering van dit programma doen toekomen,

— uiterlijk op 30 juni 1999 een mededeling betreffende de wenselijkheid van voortzetting van dit programma doen toekomen, in voorkomend geval vergezeld van een passend voorstel,

— uiterlijk op 30 juni 2001 een eindverslag over de uitvoering van dit programma doen toekomen.

Deze verslagen zullen eveneens, ter informatie, aan het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's worden toegezonden.

*Artikel 18***Financiering**

1. Onverminderd de acties die in het kader van andere communautaire programma's worden gefinancierd, worden de financiële middelen voor de uitvoering van dit programma voor het tijdvak van 1 januari 1996 tot en met 31 december 2000, vastgesteld op 50 miljoen ecu volgens de nadere regeling in de bijlage.

De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

2. De Lid-Staten dragen bij aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het programma met inachtneming van hun begrotingsprocedures en -plannen.

Artikel 19

Deze beschikking treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1996.

Artikel 20

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 19 december 1996.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

K. HÄNSCH

Voor de Raad

De Voorzitter

S. BARRETT

BIJLAGE

Verdeling van de in artikel 18 genoemde financiële middelen

(in miljoen ecu)

	1996	1997	1998	1999	2000	Totaal
<i>Interne beleidssectoren</i>						
1. Herschikking van kredieten „interne markt”	2	2,3	2,6	2,9	3,2	13
2. Automatisering „Douane 2000”	1	4	6,5	6,5	5	23
3. Verbetering van de middelen tot fraudebestrijding	1	1,5	1,5	1,5	1,5	7
<i>Externe acties</i>						
	1	1,5	1,5	1,5	1,5	7
TOTAAL	5	9,3	12,1	12,4	11,2	50

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

De Commissie onderzoekt, in partnerschap met de Lid-Staten, de mogelijkheid van het ontwikkelen, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, van langdurende uitwisselingen van ambtenaren van nationale administraties, die voor de duur van de uitwisseling posten bekleden in de douaneadministratie van andere Lid-Staten die in overeenstemming zijn met hun bekwaamheden. De Commissie en de Lid-Staten houden rekening met de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van het Matthaëus-programma en in het bijzonder bij de tenuitvoerlegging van artikel 5 van Beschikking 91/341/EEG van de Raad van 20 juni 1991 tot vaststelling van een communautair actieprogramma voor de beroepsopleiding van douaneambtenaren van de Lid-Staten (Matthaëus-programma).
